

خُونۇن سوگىن

گرڏپنج اس سريليك تر خُونۇن: سرورشاه اركان

٢٠١٩ اكتوبر

كلگرى - كانادا

سوگپن نوم

صفحه

۳	طاهر ات زورا
۴	بای ات صغیر
۵	پات بناء پت گدایے گهر
۶	عادل پات بناء
۹	ثواب جوی
۱۰	موزه دوز ات پات بناء
۱۱	خردمند رینک
۱۲	زرگر ات وے پچھن
۱۴	شازاده ابریه
۱۶	بنگے
۱۹	پن ات پت
۲۰	ارہی بندگے
۲۱	خردمند موی سفید
۲۳	پات بناء دُختر ات خبر شلوه
۲۴	بای ات کم بغل

طاهرات زورا

در سال های سال در وخت های وخت فُذج نه فُذج بے پات بناء فُذج ات وے ند فُذج بے وزیر. قصه کوتاه وېف اند سالهای دراز نه پسربینه سُت ات نه دخترینه. خی، بے وخت فُذج ادے وېف بونپن بن سخ حامله(بُغُز) وھڏپن خُبٽ تیغ روپو. یېچپن بے جای اند وېف ارد بے نخچیر دچار سخ. پات بناء بے وېند وم تے پاڻ ات، یم وزیرے تو لوفچ: " اے پات بناء تو-ت نقص وم تے پاڻ وېند."

پات بناء قهر چود خو لودے: " تو-ت عجب دونا نه فُذج. تو مس مو روبراہ کنے! " یو لوفچ: " اے پات بناء وُز ته تورد دے جهت لوم ادے ماش بونپن بن حامله، یه نخچیر مس دسگه حامله ناک نمئید. تهم زمونگه اس ماش خطاگے نوجیست خو ماش زریاتپن گه بے رهنگ نه سبن. " بعد پات بناء لوفچ: " تو-ت عجب عقاید دارنه فُذج، جهله مو رد نه لوفي! اته شچ اگه توند رزین ٿه سُود تو وم خو رزین مو پُچ ارد ڏه. اگه موند رزین سُود ات توند پُچ، وُز خو رزین تو پُچ ارد ڏه-م. اگه توند پُچ ٿه سُود وے نوم ڏه طاهر، غهچ-زورا. " یو لوفچ: " بشهند! " بعد از بد اند انڌپن خو تیبن. یدپن بے جاندے یت بے آدم وېف ارد لوفچ: " اے پات بناء، توند رزین سَت ات وزیر اند پُچ. " خی وھ وے خو شرط. لوفپن: " کمند ام شرط ٿه چو، اک وے تے غل. "

خی، بے چيد فِرهپن خو، خو بونپن ارد سور کن بن. قصه کوتاه وېف زریاتپن بی همدگر جَغپن؛ اگه مے وېنتک ترم دے یاسپن یم جَغد، وے یاسپن یو جَغد.

خی، اک دے تے وھ ڻلله سبن ات، تروف-ترم ات، وېف وېڈپن ار مكتب. وھ ڦنایپن ات ڻلله سبن ات وېف داد ات نهن اند وېف دل اک دس ادے وھ باید همدگر ارد فِرهپن.

خی، مېٺا ڦادے کراباتین پات بناء خو خدمتگارپنے رماڻج: " تمه سپت پات بناء بین دربار ارد سیل ڪنپت. چسبت چڊوم اند خشروی رزین ڦپد یدپت پے مو خپز مو رد لوفپت، وُز وم دخترینه خو رد خپنپے کن ام. " وھ خدمتگارپن سحر ارد خو رد ٿنپه یت موزه ڪنپن خو از بد اند سفر ڪنپن. سبن بشهر به بشهر ناپن، یدپن اک وے پات بناء دربار اند. تر وے دربار دبڻپن، وم وے رزین ونپن، یه وېف ارد خوش یاڻد. وھ از بد اند انڌپن خو تیبن. فِرهپن تر پات بناء خپز، خو وے رد نقلے ڪنپن: " اک دسگه پات بناء یند وے رزین اند بے روی مهتاب، ٿراو رهنگ تے ٻوڊ. " یو از بد اند سُود وم تے عاشق.

از پنديه بے سفر چود، بی ٿنپه یت بی اين ات اوٽن. انڊيود خو تويد. چولے ڏاد چولستونے ڏاد، رپگے ڏاد رپگستونے ڏاد، اس ٿُشنگے ٿُشنگه، اس گُشنگے گُشنگه، اس مرکهبه رو پیاڻه، تر وے پات بناء

چید فریپت. پید اند پات بناء یے تو وے رد مهمون دارے، عزت دارے، خوش آمدے یے وے چود ات یو طلہپتاو یېچ. یو پات بناء بعد یلے ناخوایے لوقج: " بشهند! " خی ڈستین انجوقد.

از پد اند کراباتن ارد شبنه یت موزه چود خو یو اندیود خو توید. چولے ڈاد چولستون، تر خو دربار فریپت، به تختے خو نوست ات میبا ڈادے کراباتن پات بنایا یرد پن وے جاسوسین (خبرکسبکن^۲) لوقج:” وم تو خسمبنخے پات بنایا خو وزیر پخ ارد چے ڈهد.“ ڈد کراباتن قهر کبنت خو خهط وے پات بنایا یرد نیشت ادے خو رزین ات اول مورد ڈاد ات شج یے گر خه ڈھڈے ڈز تو قتے خفه سام. خو عسکر زئ-م، ڈد ام نیست ات نابود تو کن ام. خی، ڈد وے خهط تر پات بنایا خبز فراپت یو بناید دم یه اک دس نیشچن. یم اس سهم نیشت：“ تو ردپن دروغ لوقج اته ڈز ته دس نه کن ام. خی وے غدہ پے دار تھرین ات یه زورا یے تو غمگین ات غمگسار سود؛ نه خرچ خیرت، ات نه گھپ ڈید.

پات بناء دختر مپتا فکرے کبنت خو لوقد: "وُز مس خو زین ام." یے مپت سوڈ اس خو تهت خپز
اند طلايت سِفح ات خنجر گه خو جه زنzed خو اس خو تهت پېښخت: "اہ تهت تو مو رد يکبار اجازت
دھ، وُز ات مو کنيزكپن ار دېچ باعېن سيلے ساوأم." یو لوچجے: " بشهند! " بعد یه یت و م کنيزكپن
اند خين خو تيپن. تيپن اته وے طلاـت سِفح خو مُت اند زنzed خو تنس کبنت. ايلهـف ڈوـقـد خـو وـېـخـو
کنيزكپن ارد لوـقـد اـدـے تـمـهـ غـلـ ڈـوـقـتـ اـتـهـ وـُـزـ تـرـبـدـ سـامـ خـوـ یـَـدـ اـمـ. بـعـدـ سـوـدـ خـوـ وـےـ طـاهـرـ قـهـبـرـ تـےـ
خـنـجـرـ زـنـzـdـ خـوـ ڈـيـدـ خـوـ قـيـجـ اـنـدـ. وـهـڈـ کـنـيـزـكـپـنـ څـونـدـ دـمـ چـسـپـنـ یـهـ نـسـتـ. بـعـدـ سـبـنـ تـرـ چـيـدـ وـمـ تـهـتـ اـرـدـ
لوـقـپـنـ یـوـ مـسـ څـونـدـ وـمـ ښـکـيرـتـ نـهـ فـرـپـ. پـاـتـ بـنـاهـ ځـمـګـيـنـ ځـمـګـسـارـ، یـهـ چـيـزـ اـرـ وـےـ نـاـيـ نـهـ سـوـدـ.
فاـ وـےـ سـحـرـ اـرـدـ وـمـ ښـکـرـبـنـ سـبـنـ یـهـ سـخـ طـاهـرـ قـهـبـرـ تـےـ خـوـ خـنـجـرـ زـاـبـنـجـ خـوـ ڈـاـڻـجـ خـوـ قـيـجـ اـنـدـ خـوـ
ميـبـوـخـ. خـيـ وـمـ مـسـ کـمـنـدـبـ کـنـبـ منـزـلـ اـتـ، اـسـ وـېـقـهـبـرـ تـےـ عـشـقـ پـېـچـوـنـ ګـلـنـ روـيـ ڈـيـپـنـ، خـوـ
همـدـگـرـ اـرـدـ سـبـنـ زـرـويـنـ. اـتـ ګـرـابـاتـنـ پـاـتـ بـنـاهـ يـرـدـبـنـ خـبـرـ ڈـادـ اـدـےـ توـ خـسـمـبـنـخـ گـذـشـتـهـ سـخـ. یـوـ مـسـ
دـسـگـهـ ځـمـګـيـنـ اـتـ ځـمـګـسـارـ سـوـدـ اـتـ وـُـزـ اـمـ مـسـ بـهـ تـخـتـ اـتـ بـخـتـ فـرـيـپـ. شـتـکـ مرـکـهـبـ تـےـ اـمـ سـوارـ
سـئـتـ تـاـ باـغـيـخـ اـمـ یـتـ اـتـ اـمـيـرـ زـادـهـ موـ مرـکـهـبـ پـاـڻـهـ سـازـ چـودـ.

بای ات صغير

فڈچ نہ فڈچ یے باں فڈچ۔ یو لپ مکار ات فرپیگر فڈچ۔ یے ٻون وے ند فُخ ادے بپکاره یت تبل۔
حوالیے وے ند فڈچ لپ غلله۔ خونه پین ٻن فُخ درون پے درون۔ برنج ات روغن ڄمدونبن (پيونیخ ٻن^۳)
پُرات پاچوچ مس اک دسگه، ڙيَفين پر وے ند فڈچ۔ وے عجید فڈچ پرے مال۔

دے صغیرہ یے اس سحرکے ندے تا فگہ یبغ رماڻج کار ات به سپرے یے خیداوے ردنہ دهکچورج. یے روز اته ڀد بای دے صغیرہ ڀرداے لوقچ: " وز ات مو ٻون ته پئومنی میمُون ساؤ آم ات

ماش پتاؤپخ تر بے جا مه سه. اک دس کن ادے دېف مالپن اند دېف کھل اس سپرے اس وینیر تے سپنچک مه سود. دے حويلے اک دس تازه کن ادے روغن یم تے تِس ٿه ڪنپن ڏكتاو بافت. دم دېک زنے یت، بنَخ اربد کے، لپ دِد ات نبنتید تهم مهک. ٻِد ڊفے گه تو دهم تے نه زبینت خو. خو دهم تے دے چُست ڪِن، فمت-آ؟" یو لوقد: "فهمت اُم."

وے ٻِگه مېث و هڏ تبین ات، یو سود مالپن ارد واپن پِتتود. و هڏ وے واپن تپز-تپز خپن ات خو کھل فا سپن پن. یو بعد لوقد: " یو بای ٿه لود دهڻ خو کھل مه سپن پن، بعد سود و پُچ کھل زئزد خو ربیزد ار ونیر.

وے حويلے بے ڦکب زدود خو، بعد ۽ غله-غله ڪمدونپن (پِرنیخ بن^۲) اند روغن زابنج خو چوړوجے تِس یم ارد. بعد فا، پالچکے ڏید خو بے مپوه دار درخت ڪُت ڪبنت ڏڻ ڪب ٻِد ٻِد ڀاچ گه پے و م دېک بُن و پڏد. بعد اس وے گه، سود وے ڊفے نبینفېت خو ڪبنت وے رد جيښج ڏڪست وے خو پے دهم، نبنتیزد تر گچه یت، پوند تیر یو باي ات وے ٻن ڏبن پے وے ندے. وے پن پېښچ: " تو صغيره يے شُم ات دے ڊفے تر که روون چوړج؟" یو لوقد: " ُوز اُم تو گهپ تیر چود: " تو-ت لود لهک ٻِد ڊفے تو دهم تے چُست ڦپد. " و هڏ یدپن، ڏپدپن تر خو چيد ادے حويلے یرد ڦکب روغن تِس، باي فا وے گُد ڏید ات یو لوقد: " ٻِد عييے مو نست. توندپن ارهى ڪمدون اند روغن ڦد، و هڏپن اک دُوند فِريپت. " باي خو ڏو ڏست قتير خو کھلے انجوقد خو ڙئپت-ه. ڙئپت تیر سود تر دېک خېز، یه مس اس کشے ڦک آپ سِخ. ڏېڏ تر غجد و پُچ مالپن کھل ڦکب زابنجن. ٻِد صغيره چاست ادے دے کار دے باي یرد خوش نست. ڏا اس بناجے دے باي ڏم نره ڪبنت خو ازبد اندے تو رِخیثت.

پات بناه یت گدایے گهر

ڦُچ نه ڦُچ يے پات بناه ڦُچ. وے ند لپ مال ڦُچ ات، غله گه مُلک وے ند ڦُچ. يے غله يېث قصرے وے ند ڦُچ. ترم ٿه ڏپڈے، يه اس ڦُچ ڦک طلا-ت. نقره ڦتے ڦُچ ات، اس درون ڦک ڀپنکن ڦُچ. اک و م قصرے یندے يے اکو پات بناه زندگے چوړج. و م قصر پن نوکرپن پاسپونے (نگهبونے^۳) نه چوړج ات يے غله گُدے و م پاسپونے چوړج.

يے روز ات يے گدا ياڻد تر دے بنهر. یو دس مَبِحونج ات ٿئننه ڦُچ ادے حال تر وے نه ڦُچ. ات اک دے بنهر مردم لپ کم بغل ڦُچ. یو گدا ٿوند سود تر مے جاي یت ٿوند سود تر وے جاي ادے ڦاق گرڏه کهند مس خور دنه فِرپد.

دڏنا حلاج سُود تر وے پات بناء قصر دقے غئٽ یاڻد، خایبن کِبنت ترم دٻداو، اما اس دستے وے گُد نه فھرڙبد. بعد چاست ادے اس مِرخونجے صاف بپحال درو سِد سُود خو، خو قوت جمع کِبنت خو دٻڙ تر وم قصر ات، یو گُد وے تے نِنځخت خو درو تِبنت وے سُود. ڀپد اند بعد آدم ات حیوون دند سر سُود. ڀپات بناء وے خو گُد صدا بُنيٽ خو بعد نِښتیزد تر وېچ خېز. چاست ادے وے گُد ات یے آدم غل دند کِبنت. یو ڀپد اند ورافخت قرارب خو وېچ تماشا کِبنت سر کِبنت ات، دے وخت اند وے گُدا خېم ڏېد دے پات بناء تير ادے یو به جایے وے گُد حی چیداو، تر وېچ چاست ات پسخند گه وے گدا ٿيڊ.

وے گدا یند وے قہر سفینت خو بہ ٿوند عذاب یے ماڻ فرپ خو دے ٿيڻ دے گڏ معجز ارد، یو گڏ وے تے یٺ خو جائے ميرت. دے وخت اند ات ٻڌ پات بناء ڀاڻد خو دے گدا یے بيچاره یے تر پرا وپڻ. ڪښت وے عيب دار ادے یو یے وے گڏ زيد، ات وے ته مس دے خو گڏ جهت زينت. ٻڌ گدائے بيچاره ٿوند زارگار ڪښت ات لوقد ادے ُز ام عيب دار نست، یو پات بناء نه گيرت. بعد ايلهٰ فكر ڪښت خو لوقد: ”پس موند یے شرط. ُز ته تو هر رهنگ ام خو گڏ ٿه ٿرۇنٽ(خوراکه)^۳، دسگه ته تو ٿرۇن ام. اما تو ته کد دستور دم مو قصر یے پاسبوئے ڪنے. لهک تو صدا مس ترو ڦوند ڦد. اگهه راضي ڻه ساوے ُز ته تو زين ام.“ یو گدائے بيچاره نا حلاج راضي سود.

چندین وختا وے قصرے پاسبوئے کیبت ات، روزا ڈادے ید پات بناء روون سوڈ تر بنکار. دے گدا مس همچون خو ڈخو قتے زند. بعد سبن خو خورد ایلهٰ سیلے کنبن ات، ایلهٰ گه بنکار کنبن ات یو بنینپھک درو سد سوڈ. وہڈ بعد خو چل ات جوئه فیسپن خو روون سبن تر خو جای یت اس ڈرث چسبن ادے وورجن بن گله یب آت سَت. پد پات بناء بعد بناج ڈترت. دوند جهت ادے لپ بناجے چن فڈج. ات دے گدا-رہ یے لوفج：“تو شِج خُب چق! یو چَچے۔ چَچے یت اک دے وخت اند پات بناء تر خوروم ڈپ. پد اس فِرست استفاده کیبت خو، خو شمشیر اس غلاف اند زئزد خو چقتاو بھس کیبت. پد پات بناء اگه سوڈ خو لوفد ادے تو چیز ارد نه چَچے؟ یو گدا وم خنجر فیرت وے نای تے خو لوفد：“شِج تو خُب چق، اگه نه چَچے وُز ته تو زین ام.” یو پات بناء چقت ات چقت ات وہڈ وورجن مس رخیبین ات قربیے قصرے یدپن. پد گدا وے زینت یم اند ات خُب یاڈد ترپ. خو کیبت دے مملکت اند پات بناء. خلق ارد دے زمین کیبت برابر تقسیم. خلق اس دے فڈج راضی، زندگے فکث اند فڈج برابر. اس دے وخت اند، دے مملکت اند نه شاه فڈج ات نه گدا.

عادل پات پناہ

قدیم اند یے پات بناء فُذج. وے ندین چهل وزیر فَخْ. پات بناء خو وزیر پن ارد طلا-ت نقره ده گښت ات رمبد دېټ تر خو ولايتن ادے چسپت مو قمرمو ارد بېنوا يت، بېچاره يت، گډای گهرات، دزد مه ټد. کم بغلن ارد طلا-ت نقره ده گښت، دس ادم کشاکش مو رهیت اند مه فبد.

دهڈ پات بناه پند دے طلا-ت نقره اس خزینه ندے زپن ات خو رد بارگاه مازبن. بعد اس پینچ-خابو مې بشیدن پات بناه رد بر دروغې لوقېن ادے تو خلق ڦکب دولت دار، نه دزد ات، نه بېچاره یت نه گه یے چھی مزدور.

بعد اس ناو ڏيست مئست پات بناه فکرے چود：“ یست مو وزير پن مو رد دروغ لوقېن ات وُز وېڅ گھپ باور ڪن ام. بيدے سفدي ادے ُوز يکبار خُبٽ تر خو بنهر نېشتى-م، آزمود ڪن ام راست لوقېن يا دروغ. یې بنھب پات بناه جنده پوبنماک پنیزد خو قرارب اس بارگاه ندے نېشتیزد. پات بناه تر یے غژد ات تهنگ ڪچه روون سفدي. دوند چاست ادے ٿفار نفر بُنپ-بُنپ وے تر پرا اک-اس دے غژد ات تهنگ ڪچه تر فِراخ پوند نېنتے بین. وهڈ خو تر زيا چسپن یے آدم وېڅ دهم تے ياده، وهڈ دڏ گير سپن. پات بناه تر وېڅ خېز فِراپت. یيو اس وېڅ اس پات بناه یې پېښخت：“ تو-ت خرهنگهج آدم ماش دهم تے څه یَدَ؟ ” پات بناه مس وېڅ پېښخت：“ ات تمپت چرهنگهج آدمين؟ ” ماش ام دزدپن. پات بناه لودے：“ ُوز ام اس تمه دزدے.”

خاب اده، لوق ام تو-ت دزد، دزدے یندے تو ند چېز هنر؟ پات بناه ڦا لوقد：“ اول تمه خو هنر لوقبت. ” یو یے دزد لودے：“ ُوز بُوي فهم ام، چِدوم خونه ندے چېز یست ات چېز نست. ” ڀگه دزد لودے：“ هر څوند ٻلند حويلے څه ڦد ُوز ته وے تر تير زين ام. ” یو ڀگه دزد لودے：“ گُد څه جقت، ُوز وے گُد زُف فهم ام یو ته چېز لوقد. ”

ڀگه دزد لوقد：“ ُوز بنھب ندے هر بېگونه آدم څه ون ام، مېبن وے آتب فهم ام، ک-م آدم مو رد بنھب دچار سُت. ڀده ماش ام خو هنرين تو رد لود، تو مس خو هنرين شِج ماش ارد لوق. ”

پات بناه لودے：“ اکه گنهکار به دار چيداو څه سېبن، ُوز ام دے خو کهل جُمبنت، حق نست ادے وے به دار گنبن. ”

دزدپن لود：“ اه-را خو توند څُب هنر فِڈج، پس ماش همراه ڦئي. پات بناه راضي سفدي خو روونپن سَت. دے بنھر اردين څوند څه نئرید بُوي فهميچ دزدے لود：“ مے بنھر اند بويه آباده نست. ” آخرون اردين تر پات بناه سرا-ت-بارگاه یت. اس پات بناه بارگاه ندے گُد چقت. دزد لود ڦد ټه لوقد پات بناه تمه همراه. دزدپن بن گهہبنت تر پات بناه یدے تو-ت پس پات بناه فِڈج. پات بناه لودے ډېڻت تر مو بارگاه، هر څوند بيدے یت لپدے کاچار وزمن څه ڦد، خو مُدعاعي زپت. یو زينيچ دزد حويلے تر تير زبُد، دفعے یې وېڅ ارد یېت چود. دهڈپن خزيه برجپن رُبنت خو درو كربېښتاو چود. هر چِدوم وزمن چندوق طلا دار څه ڦد، پات بناه خو پے دهم و م زابنت. پات بناه خزینه یېن خپلک څفت خو تر یے باي پن جاي چود. یيو اک-اس دېڅ دزدپن اندے لود：“ دزدے گن، اما نا انصافه مه گن. بهس لپ ام زابنت. دهڈ دزدپن بن دم باي اس پرا دبوال چود. پات بناه پن خو مڏبنه ندے وېڙد بعدبن بنساقد. دهڈ څفار دزدپن تر خوبوم ڏاد. پات بناه اس دېڅ ميونه ندے قرارب اندويد، خو یت تر خو حرم.

دېپ دزدېن شج تر خوبمېت لهک ام ات، پات بناه خزینه دار سحرکے يېت تر خزینه چوبنستے پات بناه خزینه پن وخت رُبنج ات وے مالپن څفج. خزینه دار ژئښت-ه-ژئښت سُت تر دے پات بناه خېز خو دے ردي لود. پات بناه څلکے شينت. بعده خو وزيرپن قيود، خو لوده: "خزینه چې ته لوفد ادے خزینه پن نړښه ڈاډچ. دڏ پات بناه خو وزيرپن خو تر پرا وېڏد. یېتن تر وے خزینه یدے دزدېن ازم اند مالے دنيا ټکټ څفج. وزيرپن پن دے وينت وېڅ رهنج بنپېخ زېد. پات بناه خو تهختن نوست. پېڅ ګهښت تر خو وزيرپن، خو لوده: "اه وزيرپن تمپت خېر لود ادے ماش بنهر اند دزد، کشاکشکے، بېچارگے نست، نړ مو رد معلوم سُت مو خلق بېنوا، بېچاره، ګدا يېت دزد. اگر خلق دولت دار څه، پس دزدېت تمه. حاضرې سېت خو مو مال دنيا فرېپت خو فېت تر مو خزینه! اگر سُت ات مو مالپت بعده ډېس ساعت دے نه فِرود فُز ته تمه کهل تر چېپ پېچند ام. حاضر روون سېت!

دروغگوی وزيرپن پن اس پات بناه بارگاه ندے نېښتاید خو هر څوندېن دزد بېنكود نه ټوډېن. آخرین اس بېرمندگے تر پات بناه خېز یتاو نه فهړڏاد. پات بناه ڈیس یسهولے (اسهولے^۳) روبراہ چود: "دزدېن فلون جای ند، سېت زنېښت وېڅ خوار مو خېز وېڅ فهړېت، هرګز آزار وېڅ مه ڈېت. دوند لوفېت پات بناه تمه قيود. یسهولپن پن سَت چوبنښن وهڏ دزدېن پن تر خوبم. آيسټه بېښ وېڅ اګه چود. خو لودېن: "پات بناه تمه قيود." څو نفر یسهولپن پن وے مالنے پېره ناست ات وهڏ دګه پن پن دېپ دزدېن خو تر پرا وېڏد خوار پات بناه بارگاه پن ټوډ. دزدېن پن تر پات بناه خېز دېد، پات بناه اردېن سلوم چود، پات بناه تهخت پاڻ اردېن خو پېتتود. اما پات بناه یې وېڅ ارد لوده: "زنهاړ ملاں مه قېبت. تمپت یې چيز ګناه نه چوړج، فُز ته تمه یې څه یې نه کن ام. پات بناه خو آدمېنے رماد مو مېمۇنېن پن ارد طعموم قېت. طعومېن ټوډ، دزدېن پن طعموم خود. دېپون باشے یې رماد، بشهد پوښاكے دېپ ارد ټوډ. پوښاكېن وېڅ ارد پنويډ خو ګرسے تے یې وېڅ نئڏ. پات بناه رمادے مو وزيرپن قېوپت. پات بناه آدمېن پن سَت. وزيرپن پن تر پات بناه خېز ټوډ. وزيرپن اس بناج ات بېرمندگے خو کهل اس زمهڏتے سېښتاو نه فهړڏېپن. پات بناه خو وزير پن اردے لوده: "ای حرفهم هرج دزدېن څوند سال اند مو نمک خېت، مو طلا-ت نقره خو رد صرف ګنېت، ات مو رد دروغ لوفېت ادے تو خلق تړونا، دولتدار ات آسايېښت زندگے ګښت. نړښه ام خېث نېښتوىډ تماشا ام چود، معلوم سُت مو بنهر اند بویے آبادے نست. باور نه ګنېت مهڏ جوونېن پن مو ګواه.

بعد پات بناه یې اعلون چود خلق ارد، ک-اس نړ اند وزير نوم خو در زیون مه فېت. مهڏ وزيرپن پن دزد نېښتاید. مو مالے دنيا یېن خو خونه رد صرف چود، اته مو خلقېن بېنوا چود.

پات بناه خزینه پنې بېت چود طلا-ت نقره یې خو خلق ارد بي حساب انعام ڈاډ. بعد اس دے پات بناه منت دار سُت، وے خلق تړونا سُت، دڏ پات بناه لوده: "دزدے ته اس بېچارگے سلوډ. دهڏ دزد آدمېن پن پات بناه ند څه ڦد، پات بناه هر چډومے دېپ ارد ڈیونے خزینه سپارت، دهڏ دزدېن پن راستے چود، لودېن: "ماش احوال ګنده ڦد، نه خيداو ارد ات نه پنیوداو ارد ماش اند ڦد. دزدی ام اس بېنوايے چود.

ثواب جوی

ثواب جوی نوم چارک فڈج. روزا فڈ ادے یا-ت (یو+یت^۳) وے ین ہن پیبنماز تے نیسخ ات اک-اد اند ثواب جوی آیے سرے تیڈ. وے ین اس وے پیبنختے، نه له：“تو-ت چیز آیے پر درد تیڈ؟ تو مو رد لف، یست فُز تو رد یے چیز خدمت کِن اُم۔” بعد ثواب جوی دراز فرار چود خونی خو ین ارد اقرار یت. نه له فُز اُم مس ۴۵-۴۰ سالہ سُت ات اک دندير اُم یے کارے ثواب نه چوبوج. وے ین دُد اس وے پیبنختت：“تو طلب دُد اس مو چیز؟” یو نهلہ：“ٹبنت موزہ مو رد کے خو فُز بہ کارے خیر تی-م۔” یہ یے فربنست وے انجوم تیار چود. بعدے خو ٹبناه ڈاد ار قھپک. ثواب جوی خو ین قتے خیرے خوش چود خو اندیود خو روون سُت.

چند روز ات چند محل توید. بعد یے بُق وے رد اس پرا یت. پے وے بُقے زور چود خو پے وے کھل سفید خو یے دھبنتے وینت ادے ٿبم تر وم نه فراپت. خُبلک جای گه توید، اس پرا وے رد یت چنار. وم چنار پے بیر یے چبنمه ڻ. یے موى سفبد مات سُڻج خو، خو دھمے یمند (یم اند^۳) ڏاڻج. وے فارج وے پھلے ندے ۾ روُوج. ٿواب جوی دے ڏيد پرشک، یو فارج ڪبنت تور خو رخیثت. ٻِد موى سفبدے دھبنت تر دھبنت وے خو فارج دھم تے چود، اما وے انجیقداوے نه فھرڙاد. ات ٿواب جوی اند وے زارڻ تهنگ سُت خو خَبَشَتے اس وے موى سفبد قیود، نهلہ: "تو یه خو دھم سے سایه یند ڏاڻد ات، ڦُز دے فارج تو رد انج آم." ڏڻ یو موى سفبد یاڻد وے سایه ندے نیبت ات، ٿواب جوی وے فارج دھم تے ڪبنت. ٿواب جوی مِس مات ات ماڻه سُلود. بعد ٿواب جوی اند وے قهر سِفینت خو یے بُق بورجے زابنت خو یت وے فارج پراندے خو دے ڏيد وے ٿبم اند، وے ٿبم بقبث نِسْفِید. وے موى سفبد اند دے وخت اند حال ات فریاد سُت. لودے: "مو ند مو زندگونے اک پے دے فارج ڦد، ات توٽ دے ٿبم چود کلور.

بعد موی سفید اند وے قهر سفید خو لو دے: "تے تر قاضے خېز، مے خېم ات څه بِنچفت، مے قهرخ
ته اس تو زئ-م. بعد ثواب جوی یا سپن پېښے قاضے. پوند اند ات سُت یې مرکھب دار تر وې
همراه. ېډ بې برکت ثواب جوی ټا هر څوند کېبت یو مرکھب دار خو مرکھب تے سوار دے نه لهکېبت.
اس زیا سوڈ خو وم ڈم اند انجیقد خو دے ڈید نکن، وم مرکھب ڈم زبینت. ېډ مرکھب دار ګه مس سوڈ
ثواب جوی قتے دعوا گر خو یو ګه مس تر قاضے چید وے روون کېبت. تر قاضے خونه بن فِریبت
ات وے ساعتے کار پر سُدْج. دېبن حیرون دے ثواب جوی شیج تر که کنپن. بعدے تو دے ثواب جوی
بین بندے چود. ټلپن دے تے چود خو تایدېن ات، ېډے فکرے چود: "وُز ام اس مملکت ڈر ڈاد. ېډ
فارج دار ات مرکھب دارتش پې بند مو ڈېن." بعدے جون ادخ چود خو ګویا کلپوچ کېبت خو نېښتیزد،
بې چیزې اسبابے نه فِرود. ات زبادے ردے کلپوچ چود خو چودے زور خو پې دشید سفید. پې دشید
دس تارک ڦد، نهله شِج ته بنا انجبن مو. پېگل تے بن یې چارک ات وے پُچ بِنچفح. ثواب جوی دے
پېگل فه دے زبینت، راست وے چارک فیچ تے، یو اک وے تېټ سوڈ بُق. یو وے پُچ چاست هر چهی
څه بې وے تهت فیچ تے نېښود خو ژښت-آ-ژښت تويید تر دروازه خېز. خى بعدے انجوقد وے.

سحرکے چاست وے تھت وخت بُق سُڈج. بعد سحرکے سُود وے ثواب جوی ڈستے انجوقد خو تر قاضے خبز روون سُت. فارج دار ات مرکھب دار ات ٻڌارک پُخ قاضے رد لِوْفِن: "فلونے ثواب جوی یے عیب چود خو رِخُوست. ٻڌ قاضے یے پِپِنِھُت: "چیز گھپ سُت؟" دھڻن خو سرگذشت لُود. ات ٻڌ ثواب جوی یے خو ڈست ڏاڻج تر خو بُغل خو جمپنٽ. قاضے گمون چوړج ادے بغیر یے چیز مال مورد ڦوړج. دے ڇارک پیچ ارد ته لِوْفِد: "وُز ڏو رَد چیر اُم؟" ٻڌ مِس خو کِبِت چے دهم ات تو مِس دے قیچ تے نِسپِه خو تیار. بعد ٻڌ قاضے دے ڇارک پُخ ات، فارج دار ات مرکھب دار کِبِت رخصت خو اس دے پِپِنِھُت: "تر تو بَت یے چیز پاره-ماره-یا. ثواب جوی ڏپد شونج خو لِوْفِد: "مو جه یے چیزب نِسٽ، اگه جزا-ت (جزا یٽ^۲) مو ٿه ڏاڻجت امه اک مِس خو مُت قِئی اُم ڪُب تو ڏاڻجت خو زیدجت اُم تو. قاضے ڏو اس بناج دے اس خو چید اند رِخُوست.

اده اک دے تیر ثواب جوی ند وے کارے ثواب معلوم نِسٽ ات، هر چیز ارد ڇارک یو یچ، غیرے گندگے ڏگه یے چیزب یاردم وے رد چیداو نه فهرڏاڻج. ڏو ڏاڻج تر خو ٻون خبز خو اک دے خو حکایت ڦکب و م ارد کِبِت نقلے. یه لِوْفِد: "تو رد کارے ثواب چیداو نصیب نه سُڈج."

موزہ دوز ات پات بناه

یے پات بناه فهمتاو خاینسے چوړج ادے، وے وزیر بن ته څرهنگ وے فرمون اجرا ڪن ٻن. ٻڌ پات بناه خو وزیربن اردے امر چوړج: "اعلون ڪپت ادے مردم یے چیز کار مه کِبِت ات بنهجېڻ مس څراو مه پِڏینب. وزیربن بن عرض چود ادے فرمونبین اعلون چود ات مردم وے بی چون و چرا اجرا کِبِت.

پات بناه کم بغلونه پوبنک پِنیزد خو بنهب تر بنهب نِبنتیزد. اس یے ڪچه نِبوجیست ات وینت ادے تر یے چید څراو ٻئود. تر وے چید خبز نزدیک سُود خو وے دَفے پِپت کِبِت خو صدقه طلهپت.

تر دے چید یے موزہ دوز زندگے کِبِت، یو نوسِچت موزہ انخیقد. یو گدا تر وے چید دېڏد ات یو موزہ دوز اس خو جای تے اندیزد خو وے گدایے گهر ارد گرڈه دهکِبِت. یو گدا لِوْفِد: "پات بناه یے فرمون ڏاڻ کو یے چهی کار مه کِبِت ات بنهب څراو مه پِڏینت، چیز جهت تو دے خو پات بناه امر اجرا نه کِنے؟"

تو-ت صدقه زابنج، لِوْفِد موزہ دوز، شِج خو پُوند تے بِث سه تویدت. پات بناه یے اک دے فرمون څه زواسچ، یو ابله. څُب فکرے ڪن، اگه وُز ته کار خه نه ڪن اُم، څرهنگ ته وُز زندگے ڪن اُم. وُز اُم کم بُغل آدم. اس خو هر روزه کار څقار تنگه درآمد ات، څقار تنگه ضرر وِن اُم.

پات بناه وے موزه دوز سخن بن ارد یے چیز جواب نه ڈاد خو تیزد تر خو قصر. یو پات بناه خو وزیرپن تر خو خیز قیود خو لوفد ادے گمون ام چود اس عادے آدمپن پت عاقل دے یت دے جهت ام تمہ اس وې چودا چود ات مهربونی ام اس تمہ دربغ نه چود. شج سوال تمہ رد ڈه-م ادے وم ارد جواب ڈپت. اس خو کار هر روز څمار تنګه ضرر ات څمار تنګه فایده فری ام. تمہ رد اره روز مهلت دهک ام اگه دم جواب نه لوقېت، یا اک وے آدم ادے جوابے مو سوال یو فهمت، نه فرے یېت تمہ کهل ته پنچند ام.

ارهی روز نړیجیست ات وزیرپن جوابے دے سوال نه فرے یېن. وهڈ اس بناجے دے پات بناه قهر چې رخیثت سأوبن ادے اک دے وخت اند یے موزه دوز پېڈا سود. عرض کښت ادے یو جوابے پات بناه لوفد:” به شرطکه وے رد اک دے جهت بشنهند انعام دهکښت. دهڈ وزیرپن دے موزه دوز ارد څمار هزار تنګه دهکبن خو وے تر پات بناه خیز یاسپن. یو موزه دوز لوفد ادے څمار تنګه ضرر وُز دسګه به دست فه-م؛ یې تنګه فهرخ جهت، ېد ڈیوم تنګه کونه فهرخ جهت، دے سبیوم تنګه تر هر جا پتېم ات، ات دے چارم تنګه قتیر ته خو زندګے کن ام. اک دے تنګه ته خا-ت (خو-یت^۲) خو ین ارد صرف خه کنے معلوم، لوفد پات بناه ، ات فهمون ادے دېش اره تنګه ته تر که گنے.

موزه دوز لوفد ادے:” یې تنګه ته خو پُخ ارد دهک ام ادے پیرے یند مو چاست، دے ڈیوم تنګه ته خو تهت ات نهن ارد دهک ام ادے وهڈپن مو رد خوراک ڈاډجت ات غله پن مو چوړج. ات سبیوم تنګه ته هر جا پتېم، یعنی خو رزین دے قتے غله کن ام. پات بناه یرد دے موزه دوز جواب معقول سود خو وے خو رد وزیر تعین کښت.

خِردمَنْدِ ینِک

پات بناه ند اله وزیر ڈ. وے ند خشروی ینِ ڈ. روز ات پات بناه ند وے وزیرے لود:” اه پات بناه لېنکرے مأش ټبل ڈاډج. پات بناه لو، سردارے قبل ات تو. یو انديود خو تويد تر ڈند اته، وے ین خو چود رو کنته-ت مو کنته خو زبد کنج اند. کنیز خبر ڈاډج ادے تو چارپن پاٹ ڈاډج ات تو پروا مهک تر زرگر بچه خیز سه.

یه یت وے خیز خو لودے سفځ مورد فه. یو خو کهل نه سېنت. ڈڈے بېنک خورد قود اس پرا خو یو وینتے وم خو سُت عاشق. یه رخاست خو تايد. یم اس زبا سُت، یه پیغ گهښت خو چندے سېنت ادے تو-ت یې چیز مورد نه دهکچوړج. ات ېد دېوانه سُت خو تويد تر خو چید. وے ین آخرارد وے رد لود:” سه تر وم چید خو پس وٺنڅېت ڈېڅار وم باغ خو چس خبوم تو مه یېست.

يو سُود دېڭىد ار و م حرم خو ڈاد تر خوروم. وے وزير بِن يٰت خو باجكى چود ار وے بىست خو تايد. يو سحركى يٰت تر چىد.

دُيوم روز قاسُت، پىرە بِن بِن پَتْنَوْد و م ات وے چارك ار زندۇن. يم زرگر بچە بِن اندايد خو تايد، سَت پىرە بِن يٰسَت چود راضى ادے بندے يپن ارد خوراك يٰسَت. ىد خو پوبنَاك دهكچود و م وزير بِن ارد ادے خەئىنتى يٰسَت گەپ مە ڈە خو سە تايدت.

وے سحراردى يَدِبِن تر پات بناه خېز يه بِنِك انديزىد خو سُود پات بناه يىد لوقىد ادے : " اى پات بناه ، بىيارام بىند ادے تر تو دربار تە شېلۇن (گرەدە ڈەھەن) ڈەھەن. وۇز ام خو چار قىتى سَت تو پىرە بِن پِن ماش پَتْنَوْد ار زندۇن.

پات بناه يٰسَت دېڭ چود آزاد خو وەھەن تايد تر خو چىد.

زَرَگَرَاتْ وَے پَخْنَ

يٰسَت زَرَگَرَاتْ فُثْج. وَے نَد يٰسَت بِن فِعْلَه. زَرَگَرَاتْ پات بناه ره خَدْمَتْ چود. روزا ڈُد، كار يىد ان د تىار سُت. انديزىد خو تويد تر يٰسَت گە (پِگَه) بِنْهَر تر پات بناه خېز. خو بِن ارد ادے لوقىج: " وۇز تە ڈە تىي-م تو ند اگە پُخ سُود بېرۇز وَے نوم كى، اگە غەھخ سُود تو دَل ڈُد.

زَرَگَرَاتْ سفر چود، تويد تر بِنْهَر مصْر فِرِیپَت، پات بناه ره سُت خَدْمَتْگَار خو، خو زَرَگَرَاتْ يٰسَت دوْفُم ڈاد. بَعْدَ ڈو سال خَدْمَتْ چود خو رخصت اس پات بناه سُت. ىد پات بناه لَپ خوش چق-چق ڈُد. پات بناه اس خو خېز دے تىداو نه لهكچود. لَوْدَى: " پات بناه پَس اك دِس ڈە سُود، سَأَم خو بِن ات زَرِيَاتِپِن زَئِ-م خو ىد ام تو خېز اند نِبَّ ام. پات بناه راضى نه سُود. لَوْدَى اك دِس مَصلحت ادے خو بِن ارد خَهْط نِقْش لەك يه ياذ ارۇد.

اته ىد دے تويد، دے ندپِن سَت ڈو پُخ. يىوبن ڈاد آرزو نوم ات يىو بېرۇز. ووقد ساله بِن سَت ات وېڭ نەھنے وېڭ وېڭ تر مكتب.

غَلَه دے بِن سَت خو دايىم بِن خو تهت ارد خَهْط نِقْش. داكى يٰت خو دم خَهْط دهكچود دم بِنِك ارد. ىد بِنِك دم خَهْط بَنْئَىد خو، دے خو ويز لِوْمَى فُكْب دهكچود. دے خو چىدَى پَرَڈَاد، بَعْدَ پول خورد چود خو، تىار يٰسَت سفر چود. يٰسَت روز بعد ات سفر چود.

ایلهٗ وختن تايد ات خبربن سَت تر بے شرفِ داج لھف پن فریپت. ٻڌ زرگرے دم احوال بُند خو اس پات بناء یے رخصت خایبن چود ادے دم خو ٻون ارد پرادے سِتاو. ٻڌ زرگر بنھب ارد تر دم شرفِ داج لھف فریپت. ٻڌ ٻونک غل خو زیریاتپن قتے دم شرفِ داج لھف تے نیسخ. دهڻ بچگله یپن درو بازے خو رد سَت. دېٽ نهنئ خورد لود: "خَى نُر نِبْ أَمْ أَتْ سَحْرَ أَمْ بَعْدَ تَأْيِدَ". زرگر پید اند خو نماز چے بنئید سُدج. دے جه بے خلته یند طلا فُدج. خو پیخے زناڻج خو دے خو خلته یے دم شرفِ داج لھف تے رِنوبنج. بعدے خو نماز بنئید خو وے بیاڻا ڏاد ادے یو یے خو خلته دم شرفِ داج لھف تے رِنوبنت. یو یت وے بے ٿوند پِنکود دے جایے ٻِنست. ٿوند تیر ات تگاف سُت، دے جایے نه فِرود.

یکے بچگله صدا دے ترغُلو یت. سُت تر وِفْ خِبْر خو پِنڀختے: "موخلته یند طلا پیت تمه زابنتا؟" وھڏبن لود: "ماش آم خبر نِست، نه فهم آم یو چیز." بعد دے قهر سِفید خو پِنڀودے ار شرفِ داج دېٽ خو وھڻ سپن چے بنَخ. دُوند یو بنوم سُت ات دهڻ بچگله یپن نِست. دېٽ نهن درو قیود دېٽ سَت: "آه آروز یت آه بپروز. ٻڌ زرگرے دم صدا بُند خو یت تر دم خِبْر. یو یے چوبنت ٻڌ وے ٻون. به یپله یپن تر یکدِگر ڏاد. لودے مو زیریاتپن پن کھے؟ یه لودے سَتپن بازے خو غلبپن نِست. ٻڌ چارک لود: "وَى مو در پسته، وُز آم خو وِفْ چے بنَخ چود. ٿوندپن دېٽ بچگله پِنکود نه فِرودپن. دم بنھب پن نیو د ات رُخ سُت.

ات ٻڌ شرفِ داج بنَخ دېٽ بچگله یے ڦود خو ییو ے پِنڀوج تر یے طرف ات ییو تر یے گه (پِگه^۲) طرف. اک دم روز اند پات بناء خو آدمپن قتے یاڻد تر ٻپو.

بیوٹ وے نظر وئبنت شرفِ داج لھف تے یم اند غل یے کودک. خو آدمپنے رِماد، لودے کو سپت، ٻڌ ٿرھنگ هج آدم. وھڏبن سَت ڦودپن وے پے پات بناء خِبْر یو غل زنده. دڻے پات بناء دے زابنت خو تر خو خِبْر. خَى بعدپن طبیب پن طبابت دے درو چید سَت. ٻڌ پات بناء یے دے چوبنت، ٻڌ اک دس ڪشروعی غُڈه یدے. ات دے پات بناء ند زریات نه ڦُد. دے یے بعد زابنت خورد پُخ. بعدے اس دے پِنڀچج: "تو نوم چھی؟" یدے لُوقچج آروز. پات بناء لُوقچج: "تو نوم مو رد مبارک سُت، تو-ى آم به فرزندے قبول چود." پات بناء پِنڀچچے: "تو-ت ٿرھنگ چے بنَخ سُت. لود: "ما-ت (مو یت^۳) مو فِراد آم بازے خو سَت آم چے بنَخ.

ات اس دے بپروزپن اس شرفِ داج لھف تے دزدپن فِرود. چوبنپن یو زنده، دے یپن زابنت خو یادپن تر خو خِبْر، ادے غلله دے ڪن بن، خو ڦا یے چے رد پِرڏپن. دېٽ داد ات نهن پن ڪب نیو د خو، لودپن ماش اند چیز زندگے. خای ته مرام ات، خای ته رس آم. ڇند وخت اته تر یے بنهپن خو پِنڀود. دھڏبن وے بنه اند ناست. لودپن: "ماش شج تر که ساؤ آم، کوڊک اند آم نیسخ. دېٽ نهن اس تلوسه یگه سفید گھل سَت. ات ٻڌ زرگر تر خو ٻون لود: "اس بازار تے یے غلوم زِنِزَام خو کار ات بار ماش ارد ڪبنت. زرگر دڻ تويد تر بازار ات وھڻ دزدپن مس دے غُڈه ڦپن، دے زرگر اند دے ٿبم وے تے گھرم سُت خو خربیتے وے چود، ڦودے تر خو چید وے. یکے دم ٻونک نظر وئبنت وے تے خو سَت سُست. ٻڌ زرگر لود: "ای ٻونک تورد څه سَت؟" یه یے لود: "يِدک اکو مو پُخ. بعدپن به یپله تر یکدِگر ڏاد ات خوش ات زارپن سَت.

اک-اد پات بناء یے دے آرزو څه فِرود، بعدے چند وخت اس عالم توید ات، دے بن ننڈد دے جای تے پات بناء خو یو اک دس با عدالت ات رهیت پرست پات بناء سُود. دے نوم هفت افليم اند پهنه سُت. ک-اد بپروز تر خو داد ات نهن لود：“ سام تر دے پات بناء یے با عدالت خبز. تر وے بنهر خدمت کن ام، پول تمه رد باز ام. دهڻين راضى سَت. دے شِج اس که فهمت ادے اک-و پات بناء یے با عدالت دے فِراد.

يو تر دے بنهر فِریپت. پات بناء یے دے قبول چود، خزینه تے یے وے چود خزینه چے. بعدے دس بشهند خدمت چود. بعد دېڅ علاقه مس یکدِگر قتے سازدے سُت خو با یکدِگر بن چق-چق چود. یے مبېث ات دهڙ فِراداهر دو پے دو رسبن خو درو چق-چق سبن. پات بناء اس غایتے مستے تر خورم ٿپ. ٻد دے فِراد وم دے شمشپر زئزد دے کھل تے ورافخت، گویا یے یار تر دے خبز مه یاڻد. ڏڻ پات بناء پیره یبن خبر سَت خو، یتبن خو چوبنتین خزینه دار شمشپر قتے وے کھل تے. بعدِن سهم بر سهم یت خو قهپین وے ڏاد. سحرکے رُخ سُت ات ٻد پات بناء یے خو خزینه دار سِراق چود، لود：“ تر که یو سُت؟” پیره داربن ین لود：“ دوس گه-ئ- ام نه یېچت یو یے تو کھل زابنچت، ات وے-ئ- ام ار زندون بابت. ” دے داد ات نهن ین چوبنت دے درک نست. لودبن：“ وے بن بغیر زيد ات، ماش بار سأو ام. بعدِن یت تر دے بنهر ات تر دے جای بن فِریپت. وېڅ پیره داربن اردِن لود：“ ماش اند تر دے پات بناء خبز کار. وهڻين وے ٻېنج، لوقچ بشهند، تهم یدين. ڏڻِن دېچ تر پات بناء خبز. یو یے لوقچ：“ تمپت اس که یت تر که یېت روون. دهڻين ڏڻ خو نقل درو چید سَت. ڏڻ ٻد ٻونک خو نقل درو چود. لودے موندِن دس پَخْنَ قَد، خو دېڅ نوم ات فُکَ لوقجت، بعدے لوقج وهڻين چے ٻَخْ سَت. بعد ام وے یيو فِرود، یو یت ترود خو شِج وے درک نست. پات بناء لوقچ：“ موند مس نوم آرزو یت حقِقت لوقبت ٻد څرهنک کار. بعد ٻد دېڅ تهتے اک دس نقلى چود. لودے خو ُز ام تمه نه فهمت خو پشتوه ام تمه ار ٻَخْ. بعدے لوقچ：“ ُز ام مس پس اک-و تمه پُخ، بعدِن به یېله تر یکدِگر ڇاڻج. وے یے گه یبن مس اس زندون قيود خو به یېله یبن تر یکدِگر خبز سَت خو به تخت ات بختِن ناست.

شازاده ابریه

یے پات بناء ڦُچ بنهره انجم اند. دس پات بناء یے با عدالت ڦُچ ادے ڦُک رهیت اس وے ځُښنو. روزا ڦُد ٻد سُت سيلے یت یے جاندیر، یے بچه غل پُوند تير، پات بناء یے وے چوبنج خو لپ خوش وے رد یت. دے پات بناء یند فرزند نه ڦُد. وے یے زابت به فرزندے خورد، دے ڀُده نوم ڦُچ ابریه. ات ٻد مس ڦُچ پات بناء بچه. دهڻين دے چود غله خو به څوند ادبے علمے یت شمشپر بازے یبن دے آمُخته چود.

روزا ڦُد ڀو گلله سُت خو تایپن تر شکار. فنه آدمین ٻن پات بناء قتے ڦُد، خو بعدن سَت، یے منظره یند، فنه نخچیربن ٻن ڦُد. ڀو پات بناء خو ٿنے زابنت خو وېٽ نخچیربن دهم تے سُت. ڀو دے فرزند مس دے پات بناء دهم تے تويد. بعدے ڀو پات بناء بچه پاٹ دے وپڏ وېٽ نخچیربن تے، یو پاٹ انگخت پات بناء غلوٽ تے. دے پات بناء قهر سفید خو، خو آدمين اردے لود: "انجت دے ڀو دبمن ڦُدج." ڀو پات بناء بچه یے لوقج: "وُز اُم بِپکناه، وُز اُم نخچير تے پاٹ وپڏد. اگه تو مو گناه ببنخبن ڪئے، خڈاٽ فا تو گناه ببنخبن ڪبت. دڻے پات بناء چود دے گناه ببنخبن.

روزا ڦُد اک-اد ابريه ٿه ڦُد، دے تهت ابشتون پات بناء ڦُد. کو دے تهت خو وزير اردے لود: "نه له مو پُچ ٿر دسگه جاي یت وے فيداو درکار. بعدے یے مردے ڪُشروي، دلپر، راه شناسے وے رد ويز چو خو تويد تر وے بنهر بازرگونئے. یو ٿوند بنبوئه روز تويد ات تر دے بنهر فريپيت. یت خو دوکونئے آراسته چود خو درو سودا سُت. پيد ارد ته سوداگرے ڪبت ات دے غُدہ ته مس قرار-قرار پنکيرت.

روزا ڦُد ادے دے پات بناء بچه قتے یے علاقه چود. چند وختے دوستے وے قتے چود خو، یے روز تر خو دوکونئے وے تکليف چود. دڻے لود: "ڀو تو تهت نست، تو تهت ابشتون پات بناء. یو یے مو پس تو رِماد، اگه خايبيں تو ند ڦُد وُز تو فِرئپ اُم." ڏُد ڀو گلله راضي سُت. لود: " بشهد، اته اک دس تى اُم یے چھي اس ماش خير مه ڦُد." ڏُد مردے يار صندوقے چود، ومه چوبج ڪلوج. ڏُد دے غُدہ وپڏد ار وم صندوق. وم صندوقے چود پِنُث تے ويز خو، بنھب تويد.

ڀو پات بناء سحرڪي سُت خبر ادے یو غُدہ نست. یو لپ دے ڙيوچ ڦُد. هر سحر تا به یے دے نه چود دس دے جون آساينن نه چود. دڻے چوبنت ابريه نست خو فرمونئے ڏاد: "ابريه نست! وُز اُم نُر وے نه وينج." څوندپن دے پنکود نه ڦروپن. ڏُد ڀو پات بناء لپ خفه سُت وے جهت، یو یے څوند چود بي وے یے طاقت نه فهڙاڻ. دڻے لود: " ڪبنتے زئ-م سام سيل، یست ڀو ملائے اس مو دل اند ڪنته سُود." ڏُد ڪبنتے تے تويد.

چند وخت تويد ات وے ڪبنتے ڦربت. یو یے ايلهٽ تخته پاره پنکود، وے یے ڦود خو، خو پوندي دووم ڏاد دم دريا تے. ڀو اس مَرْحُونجَه بی وُبن سُت دے تخته تے خو ونبنت ات، ڀو دريا پنځ دے اک دے تے زابنت خو پادے دے. یے جاندے یپن مردمين اس درياندے جواهر زواست. بعدن دهڙ وے وينت. ڀو بی وُبن. دهڙن شربت ڦود خو ار دے ناپين چود ات، دے یپن به وُبن ڦود. دهڙن دے پېښٿ: "تو-ت اس که یت تر که یت روون؟" لود: " وُز اُم به بازرگونئے روون ڦُد مو ڪبنتے ڦربت." لود: " یم ڇڊوم بنهر، وُز اُم کلوداند خه یت؟" دهڙن لود: " یو د اند ابشتون."

ڀو دهڙن دهڙن خو تر بنھرے ابشتون درآمد چود. تا تر بد ڦريپيت، ڀو پنوم سُت. یے چھي دے ند نست ات خو جايداد مس نه وڃنت. ڀو یت یے حيوون خونه یند (غڃيد اند) خو رپد. اک دے بنھب ٻن دزدين تر بد یت دزدے. ڀو لپ ځبن مات ڦُد. وهڙن دېڻ حيوونن ڦُك ڪنج ات دے ردن مس یے

فطره بے خون چوبوج. سحرکے صابے حیوون بیچ دے حیوونین نست، ات دے بے انجوقد خا فھپے دے ڈاچ خو تر پات بناء خبز، لودے：“ ای پات بناء یمے مو مالپن څفت.” ڈاچ لود：“ تو چیز ارد دزدے کنے، تو همراه یپن کھی؟ راست مورد لوف؟” یو لوفد：“ ۋۇ أُم دزد نست. بعدے دے خو سرگذشت نقلے چود. ڈاچ پات بناء لوفد：“ یاسېت ار زندون دے یت عاقبت ارد ته لوفد. ان کو دے پُچ ابریه خو تھت خبز اند ڦڻج.

بے مېچ دے پات بناء یرد ار زندون اوقات (گرڈه^۰) یاسېن. یو یے وے سِتخون زابست خو چودے څنک. ات خورن یت خو دے زندون دیوال تے ناست. ڈاچ ېد لود：“ شج اگه دم خورن دی-م، اس زندگے ته خلاص سام، اگه نى ابد ام رېد ارلود.” ک-اد ابریه ېپد اند فارج تے سوار سُت خو دے دوره یت تر زندون خبز. یم پات بناء خو سِتخون وېڈ، یو ڈېد ابریه غوراند. دے غور ارد خون تیزد ات لود：“ بندے یېن پن مو ڈاد.” یو پات بناء ڈاچ تر غصب ات قهر سُت خو یت. لود：“ ۋۇ أُم دم وېڈ، اما اس شاه زاده-ئ-أُم نه وینت. دے پات بناء قهر سِفید. لود：“ ای بے ادب! تو-ت څرهنگ، تو-ت دزدے چود، فا یت مو پُچ غلوپ زېپن، تو سزا شش تورد ڈا-م.

ڈاچ لود：“ ۋۇ أُم بېگناه. ۋۇ أُم پاٹ څه وېڈ، شاه زاده-ئ-أُم نه وینت. پات بناء لود：“ دے مس یاسېت دے غور بېچنديت.” سېن وے ندوے غور نست. یېن پات بناء رېپن لود：“ وے ندوے غور نست.” لودے ترولد وے ټېت. بعدے پات بناء وے رد لوفج：“ اده تو-ت دزدے چوچوج ات تو غلوپن بېچنچ، اده تو دزدے حساب سُت.” ېد لود：“ ای پات بناء ۋۇ أُم بېگناه، موند اک (موندک^۰) دس فرزند ڈد، وے نوم ابریه. ۋۇ أُم وے اس خو جون بېبندے ژيوجت. یے روز أُم ماش سَت سِنکار خو یو یے وېڈ نخچير تے پاٹ ات، یه انګخت موغلوپ اند، خو مو غلوپ زېد. ۋۇ أُم خايىن چود زين أُم وے. یو یے لود ۋۇ أُم بېگناه! مو گناه مورد بېنځین کے.” لودے ۋۇ أُم وے گناه وے رد بېنځین چود. ۋۇ أُم وے لې ژيوجت، یو بېد خو ۋۇ أُم اس دل تنگے تويد تر سېلىے بر دے ادے شاید اک-م زقے اس مو دل اند نېښتىزد. ڈاچ مو گېنتىز فېربت، ۋۇ أُم تخته پاره تے رېد. یدە بعد أُم وېښت ار زندون. پات بناء یے حکم ڈاد：“ ابریه کو قیوبت، ک-اد دے گېپ کو راست-آ دروغ؟” شاهزاده یت، ک-اد حققتن اک-و پات بناء ڦڻج. بعدے پېتتود خو تھت پاڈپن ارد خو، لوفج：“ اے تھت اک-اد مس مو تھت ڈد.” ڈېن به پېله تر یکدیگر ڈاد خو سورپن انجوقد. بعد اس چند وخت یو پات بناء یت تر خو جای یت مکۇن خو به تختے پات بناء یے نوست. ېد اېشىستون پات بناء بې وے رد څوند زر ات زپور گه دهکچود، خو یو مس فا به بخت ات بخت نوست.

بنگے

یے چارک بنگے ڦڻج. بنگے یند یے یون ڦېخ. اس خو جونے شيرينے وم بېبندے ژيوج. اته در انتظارے وم ڈد ادے یه ته چیز فرمۇن ڈيىد، خو کار وم ارد گېبت. بعد اته چند روز وېچ زندگے به

خو شے نَبِجید. بعد اس دے یے دے ین دے خاصیت فِرود. دے ند یے چیزِ بُن نست، نا قابل، درآمدے خونه نست. وم دے ین مونه مس سُست سُت. بعد ِ بد دے ین درو څیښ گهپ دند دے رد سَت. یے مبِث وم فهر سِفیڈج خو لوقجے: "اے بی برکت، ُز لوم تو-ت بغیر بایے. تو-ت یے چیز خو رد نه ڏڄج. ُز ته اس تو نېښتی ام خو زرگر ارد ته چار ڪن ام." وم چارے وم گهپ بُند خو زق سُت. وے غوبِ پن ٻن ناست خو بعد فکرے سر ڪبنت. بعد یے مبِث وے ین تلوسه وے انجيڻ. بعد اندیود خو سُت تر خو باغ، فکرے یے چود خرهنگ ڪن ام ادے دم ٻونک ای دست مه ڏهـم. تا ڦېگه ڀردا وے فکر برجاي سُت، لودے سام بار یے چڊفوم باي رد خدمت ڪن ام یے چیز بار وم ارد ڦـم. بعد یت تر خو ین خپز خو لودے: " بشنهند فکرے ام چود." یه لود خاب لوق. لودے ُز سام یے باي رد يا پات بناه ڀردا خدمت ڪن ام خو تورد بشنهند پوبناك ڦـم. بعد ايلهٽ چرخے ڏاد خو لودے: " دم دل ام فِرود."

بعد خو ین ارد لوقد: " ڪلچه پیئخ خو ُز بُنمی سفر ڪن ام. یه یے بعد بنَخ چود خو خمپرے چود. ار وے خمپرے زهر ار هلش چود. لودے لهک سُود ات یتاو مه یاڻد. بعدے وے ٿبَنہ ڏاد ار خلتہ. دم بنهپن ڦتے رپد ات، سحرکے یه وے ڦتے چایے ٻراښت خو رخصتے وے چود. یو مس دے خلتہ تر ڏهم ڏاد خو، خو ین ڦتے یے خيروخوش چود خو تويـد.

بعد چند وخت یے چبنمه لهـف تے یت خو نوـست. ڀـد پـس پـونـدـث تـر فـنـه چـدـين دـبدـخـو اوـقاتـهـ (گـرـڏـهـ بـےـ) مـسـ خـودـ خـوـ دـونـدـجهـتـ خـوـ ٿـبـنـهـ یـےـ نـهـ خـوـ. چـبـنـمـهـ لهـفـ تـےـ یـےـ دـمـ بنـگـ تـنـپـتـ خـوـ ڏـادـ دـمـ، ڏـهـ سـتـ شـليـگـ. چـےـ پـهـلـےـ یـےـ خـوـ چـودـ پـيـنـکـ یـےـ وـےـ يـاـدـ. یـےـ چـارـکـ يـمـ اـنـدـ پـاـتـ بـناـهـ فيـلـبـنـ چـاستـ. یـوـ سـرـغـالـهـ فيـلـ يـتـ خـوـ دـمـ ٿـبـنـهـ یـےـ خـوـ، دـوـسـگـهـ ڪـلـچـهـ یـےـ خـوـ درـوـ لـپـهـبـنـتـ وـےـ. ڀـدـ بنـگـ یـےـ اـسـ خـوـ جـايـ تـےـ اـنـديـودـ خـوـ یـتـ تـرـ دـمـ فـيلـ خـپـزـ، مـتـيـزـدـ خـوـ ڏـادـ دـمـ فـيلـ، ڀـدـ ُـحـمـبـلـهـقـ. یـوـ فـيلـ بـونـ دـمـ وـاقـعـهـ یـےـ وـيـنـتـ خـوـ حـيـرـونـثـ رـپـ. لـودـ: " ُـزـ اـمـ اـکـ دـسـ بـچـهـ مرـدـ غـلـ خـوـ عمرـ اـنـدـ نـهـ وـيـنـجـ. بـعدـ ڀـدـ فـيلـ بـونـ ٽـافـ تـرـ بـيـسـتـ ڏـادـ خـوـ سـتـ تـرـ پـاـتـ بـناـهـ خـپـزـ، وـےـ رـدـ لـودـ: " اـيـ پـاـتـ بـناـهـ دـسـگـهـ چـارـکـ یـتـ خـوـ وـےـ سـرـ غـلـهـ فـيلـ ڏـادـ، يـواـكـ وـےـ ٽـبـ خـوـ جـايـ تـےـ مـوـدـ. پـاـتـ بـناـهـ حـيـرـونـثـ رـپـ، خـوـ لـودـ: " فـيلـ بـونـ تـهـ درـوـغـ لـوقـدـ. بـعدـ آـدـمـبـنـ رـمـادـ، لـودـ کـوـ سـبـتـ چـسـپـتـ. وـهـدـيـنـ سـتـ، یـوـ فـيلـ وـيـنـچـنـ ڦـدـ. یـتـبـنـ خـوـ دـمـ پـاـتـ بـناـهـ رـدـيـنـ لـودـ: اـيـ پـاـتـ بـناـهـ یـےـ عـالـمـ، هـزـارـ مـرـتـبـهـ فـيلـ بـونـ گـهـپـ رـاستـ. لـوقـجـ: " سـبـتـ وـےـ بـېـگـونـهـ مـرـدـ زـپـتـ خـوـ فـېـتـ تـرـوـدـ. بـعـدـ بـنـدـ زـپـتـ خـوـ فـوـبـجـنـ وـےـ تـرـ پـاـتـ بـناـهـ خـپـزـ. پـاـتـ بـناـهـ یـےـ اـسـ وـےـ پـېـبـنـخـ: " توـتـ اـسـ کـهـ؟" یـوـ یـےـ خـوـ اـصـلـ اـتـ نـصـبـ چـوـبـرـجـ خـوـ لـوقـجـ: " اـيـ پـاـتـ بـناـهـ، ُـزـ اـمـ گـنـدـهـ کـارـ چـوـبـرـجـ. فـيلـ اـمـ ڏـادـ خـوـ یـوـ مـوـدـ. لـوقـجـ: " بـلـيـ. بـعـدـ پـاـتـ بـناـهـ لـوقـجـ: " توـ نـيـسـتـ اـتـ اـنـدـيـدـ شـجـ موـ خـپـزـ اـنـدـ. بـنـگـ یـےـ لـوقـجـ: " نـىـ، مـورـدـ یـوـدـ اـنـدـ بـيـ صـوـابـ. مـورـدـ یـےـ گـهـ جـايـ خـالـيـ ڪـنـپـتـ، ُـزـ سـأـمـ خـىـ جـايـنـ وـےـ رـدـ خـالـيـ چـودـ. یـوـ یـےـ لـودـ: " اـسـ مـسـ بـيـدـ گـهـ جـايـ نـيـسـتـ. لـوقـجـنـ: " چـيـزـ طـلـبـ گـهـ تـونـدـ؟" لـوقـجـ: " بـنـگـ مـورـدـ ڦـپـتـ. بـعـدـ بـنـگـ وـےـ رـدـ قـوـبـرـجـ، تـيـزـجـ خـوـ ڏـادـ تـرـخـوـبـرـمـ. لـوقـجـ: " یـمـ اـمـ زـنـدـگـ یـتـ، اـسـ وـمـ بـيـ بـرـكـتـ اـمـ خـلاـصـ سـتـ."

يـےـ رـوـزـ اـتـ پـاـتـ بـناـهـ یـےـ پـےـ خـوـ خـپـزـ وـےـ قـيـوـدـ، خـوـ وـےـ یـےـ پـېـبـنـخـ: " چـيـزـ خـدمـتـ؟" لـوقـجـ شـجـ تـهـ لـومـ. پـاـتـ بـناـهـ لـودـ: " اـيـ بـنـگـ، موـ خـپـزـ اـنـدـ یـےـ جـنـگـهـلـ ٿـهـ، اـرـ دـمـ یـےـ اـبـدـ، ڀـدـ اـسـ آـدـ ٿـهـ اـنجـيـڻـ، اـوـفـ وـےـ تـاـڙـدـ. اـگـهـ فـهـرـڙـ یـےـ يـكـبارـ وـمـ اـبـدـ ڦـتـهـ ڏـادـ ڪـنـ. اـتـ بـنـگـ یـےـ لـوقـدـ" ُـزـ اـمـ پـهـلـونـهـ زـبـرـدـسـتـ،

اس مو ڈست خرہنگ نه یادد۔” پات بناء لوقج：“ نُرسه خودهم ڈه، سحرکے خوتیارے کن. بنگے انديود خو تويـد تر خو جـاي اـت ڈـاد زـقـبـن اـنـد ڈـاد اـدـے ڈـوز تـه شـجـ خـرـهـنـگـ اـمـ. فيـلـ خـوـ چـيـزـ تـےـ مـوـدـ، ڈـوزـ تـهـ شـجـ دـمـ اـبـدـلـ قـتـےـ چـيرـ اـمـ؟ دـمـ اـبـدـلـ تـهـ ڈـهـ نـهـ فـهـرـذـيـ مـ زـيـداـوـ، يـهـ تـهـ مـوـ اـوـفـ تـاـزـدـ. سـحـرـکـےـ سـتـ، بنـگـےـ انـديـودـ خـوـ سـتـ تـرـ پـاتـ بنـاهـ خـبـزـ. پـاتـ بنـاهـ اـسـ فـکـ مـلـكـتـپـنـ پـهـلـوـنـبـنـ جـعـ چـوـدـ اـتـ بنـگـےـ دـبـفـ رـاـبـرـ. بـعـدـپـنـ سـخـ درـ دـمـ جـنـگـهـلـ، دـگـهـ يـپـنـ پـنـ وـمـ اـبـدـلـ دـےـ وـيـنـتـ درـوـثـ رـخـيـشـخـنـ اـتـ، بنـگـےـ لـوـقـدـ مـورـدـ کـلـتـكـتـ بـهـسـ، فـزـ اـمـ خـبـرـ پـهـلـوـنـ. بـعـدـ بنـگـےـ تـافـهـتـ روـفـونـ سـتـ اـتـ، خـلـقـ لـوـدـيـ:” ڈـتـهـ زـنـدـهـ نـهـ یـادـدـ.”

بنـگـےـ تـرـ وـمـ جـنـگـهـلـ بـرـآـمـ چـوـدـ اـتـ یـهـ اـبـدـلـ وـےـ ھـرـ پـرـےـ بـنـڈـ خـوـ یـتـ پـرـےـ وـےـ خـبـزـ، خـوـ گـرـبـدـےـ وـےـ تـرـ. بنـگـےـ دـلـکـفـ سـتـ. لـوـدـيـ:” مـوـشـ اـوـفـ تـاـزـدـ. وـےـ ڈـسـتـ اـتـ پـاـڈـ تـهـ لـبـحـهـ یـپـنـ، وـےـ کـلـتـکـ خـطاـ سـتـ، ڈـادـ اـرـ وـمـ نـاـيـ خـوـ یـهـ ھـمـبـلـھـقـ اـرـ یـگـھـ طـرـفـ. بـعـدـ بنـگـےـ خـھـقـ خـوـ ڈـوـ گـهـ یـسـ وـمـ ڈـادـ اـتـ وـےـ کـلـتـکـ اـسـ وـمـ نـاـيـ نـدـ تـيـڑـ خـوـ خـوـنـبـنـتـیـ قـوـدـ تـرـ پـاتـ بنـاهـ خـبـزـ. پـاتـ بنـاهـ پـبـنـختـ:” خـرـهـنـگـ توـ اـحـوـالـ؟ـ“ لـوـدـيـ:” مـاـتـ اـبـدـلـ اـنـدـ مـسـابـقـهـ ڈـ.ـ“ بـعـدـ خـرـهـنـگـ؟ـ دـسـ کـلـتـکـ اـمـ وـمـ ڈـادـ اـدـےـ اـسـ جـوـنـ بـبـجـوـنـ سـتـ. خـلـقـ حـيـرـونـ، پـاتـ بنـاهـ رـمـادـ، کـوـ سـبـتـ چـسـپـتـ ڈـ دـےـ گـھـپـ رـاـسـتـ.ـآـ؟ـ چـوـبـنـتـنـ حـقـوـنـتـ یـثـ یـهـ اـبـدـلـ مـبـرـھـنـ. بعدـپـنـ لـوـقـجـ:” بنـگـےـ گـھـپـ صـدـ مـرـاـتـبـهـ رـاـسـتـ.”

بعدـ یـےـ گـهـ (پـگـهـ) پـاتـ بنـاهـ اـسـ دـےـ پـاتـ بنـاهـ لـوـقـجـ:” تـوـنـدـکـ دـسـ پـهـلـوـنـ اـتـ، بـسـمـنـیـ یـدـپـتـ یـےـ قـسـتـینـ گـیرـےـ کـنـ اـمـ، کـوـ چـھـیـ زـورـدـےـ. مـاـشـ اـمـ بـنـڈـ، توـ نـدـ نـهـلـهـ اـکـ دـسـ پـهـلـوـنـ اـدـےـ فـیـلـےـ مـتـ ڈـاـڈـجـ خـوـ یـهـ اـکـ وـےـ تـےـ یـثـ مـیـرـخـ اـتـهـ اـبـدـلـےـ نـهـلـهـ کـلـتـکـ قـتـےـ زـیـڈـجـ. لـوـقـجـ:” صـدـ مـرـتـبـهـ رـاـسـتـ.“ بـعـدـ پـاتـ بنـاهـ بنـگـےـ قـتـےـ مـصـلـحـتـ چـوـبـجـ خـوـ وـےـ رـدـےـ لـوـقـجـ:” دـسـگـهـ پـاتـ بنـاهـ یـتـ تـرـ مـوـ خـبـزـ خـوـ نـهـلـهـ کـوـ سـأـوـ اـمـ قـوـهـ آـزـمـاـيـسـ گـنـ اـمـ، چـھـیـ زـورـدـےـ.“ اـتـ اـسـ بـنـگـےـ یـےـ پـبـنـختـ:” خـرـهـنـگـ، قـوـتـ تـوـنـدـ یـسـتـ.ـآـنـیـ؟ـ“ لـوـقـجـ:” بـلـیـ، مـورـدـ ڈـھـ دـےـ.“ بـعـدـ سـتـ تـرـ خـوـ مـحـلـهـ، بـنـگـےـ تـبـتـ، یـهـ تـائـيـرـ وـےـ تـےـ نـهـ کـبـتـ، دـوـنـدـجـهـتـ اـدـےـ سـهـمـ ڈـاـڈـجـ وـےـ درـونـ. بـنـگـےـ یـےـ لـوـدـ:” فـیـلـےـ زـھـرـ خـوـ خـوـ مـوـدـ، نـوـمـ سـتـ مـوـنـدـ. اـبـدـلـ اـنـ ڈـادـ کـلـتـکـ اـرـ وـمـ نـاـيـ، وـےـ تـےـ مـورـدـ سـتـ رـواـجـ. اـتـ پـاتـ بنـاهـ پـهـلـوـنـيـنـ قـتـےـ دـنـ نـهـ فـهـرـذـيـ مـ.ـ“ بـنـگـےـ وـرـخـطاـ سـتـ. تـرـ درـگـاـهـ سـتـ یـےـ غـلـهـ خـلـتـهـ یـےـ ٹـوـدـ، فـکـ چـيـزـےـ جـعـ چـوـدـ، آـيـ هـمـ اـنـ (وـاـيـ مـهـ ینـدـ) ڈـاـڈـجـ خـوـ دـڈـےـ لـوـقـجـ:” مـےـ بـارـ وـمـ بـیـ بـرـکـتـ ٻـنـکـ اـرـدـ یـاـسـ اـمـ، تـرـ چـيـدـ مـوـ لـهـکـبـتـ. بـرـاـبـرـ بـنـھـبـ اـتـ خـلـتـهـ یـےـ زـابـجـ خـوـ رـوـفـونـ سـتـ. اـکـ وـ پـاتـ بنـاهـ قـوـهـ آـزـمـاـيـسـ چـرـ چـيـدـ ڈـھـ، ڦـبـلوـنـ اـنـدـےـ دـےـ مـسـابـقـهـ جـهـتـ (кубунанди) لـپـٹـ خـيـمـهـ ڈـاـڈـجـ. لـوـقـجـ اـکـ مـ اـکـ وـ پـاتـ بنـاهـ خـوـ پـهـلـوـنـبـنـ قـتـےـ ڈـھـ یـئـشـ. وـزـ چـيرـ گـنـ اـمـ؟ـ بـنـگـےـ یـےـ یـےـ پـبـنـتـهـ زـورـ چـوـدـ څـلـکـ جـاـيـ سـفـيـدـ اـتـ تـهـخـپـنـ پـنـ اـسـ وـےـ پـاـڈـ بـيـرـ اـنـ چـرـنـگـ.ـآـ پـرـنـگـ تـےـ وـئـبـتـ دـلـلـيـثـ نـسـتـ. پـاتـ بنـاهـ دـےـ خـلـقـ اـرـدـےـ اـعـلـوـنـ چـوـدـ، لـوـدـيـ اـکـ اـدـ اـدـ بـنـگـےـ، ڈـتـشـ مـاـشـ گـيرـکـبـتـ، اـتـ مـاـشـ تـبـزـدـےـ رـخـيـثـ اـمـ، اـزـوـدـ اـنـدـ خـوـ ٻـنـئـسـ اـمـ خـوـ. بـعـدـ پـاتـ بنـاهـ یـتـ وـےـ فـرـدـنـ پـنـ رـخـاستـ. بـنـگـےـ یـےـ چـوـبـنـتـ فـکـبـنـ رـخـاستـ، لـوـدـيـ هـرـ جـاـخـ ڦـاـرـوـاـجـ مـوـرـدـ سـتـ. پـاتـ بنـاهـ ٹـشـ ڦـاـ گـھـپـ دـنـ نـهـ لـهـکـ اـمـ. خـوـ خـلـتـهـ یـےـ ڈـاـڈـ سـيـجـ خـوـ ٻـسـ یـتـ. پـاتـ بنـاهـ لـوـدـ:” خـرـهـنـگـ؟ـ“ بـنـگـےـ لـوـقـجـ:” دـسـ کـلـتـکـ اـمـ وـېـٹـ ڈـاـڈـ، وـهـڈـ تـهـ اـچـگـهـ نـهـ یـدـپـنـ.“ پـاتـ بنـاهـ تـرـ وزـيـرـ لـوـدـ:” بـنـگـےـ خـرـهـنـگـ خـذـمـتـ چـوـدـ؟ـ“ لـوـقـجـ:” دـسـگـهـ خـذـمـتـ یـےـ چـھـيـ نـهـ چـوـبـجـ.“ مـرـدـمـنـ پـنـ قـيـوـدـ فـکـبـنـ جـعـ سـتـ. دـېـٹـ کـارـ بـهـ آـخـرـ فـرـيـپـ.

اس بنگے بین پیښت: "تو ند چیز مقصد؟" یو یے لود: "مو ند یے بی برکت ین، یه زرگر ارد چار چے چید، اک دے پوند تی ام یت. بعدے پات بناه فرمون ڈاد، زر ات نخ پن وے رد ویز چود خو، قیمت بها پوبناکن گه بین وے رد دهکچود. دے خو مالے زابنت خو تر خو مملکت فریپت. وے چید دس رسوا. یه وے ین وخت زرگر ارد چار چوړج. یے هفته تے یے خو حولیے ساز چوړج. بعد سُدج پس خو ین. بعدے تر زرگر مراجعت چوړج: "فُز ام نه ڦا ت تو-ت مو ین زابنج، شج دهک دم." بعدے خو ین قوړج تر خو خونه. یه یے بنب ات مېټه سور چود. ډ وے ین وے زر ات مالے دنیاچه وینج خو رفاصے چوړج. بعدے لوفج: "یم اک-کو یې ڦچ. بعدین به بشهندے یې خو زندگے چوړج.

پن ات پت

ڦچ نه ڦچ یے ساده یے زار چار ات ین پن ات پت پن فڅ. وېڅ اند یے رزین فڅ. مېٺای اته یه غله سُود خو ڏبن چار وم. یے مېٺ گه یته وم داد ات نهن تر وم خبز روون سبن. یه ینک خو چار ارد لوفد: "سه اس بازار روغن زئ خو یه." یو ازم اندير انديوج خو تويج تر بازار. سُود ترم ار کسترون(کسترون "گزه") څب لپ روغن چوړج خو ارم جای نه رېڇج. یو بازارچه لوفج: "مه ډکه ار چیز تورد ڪن ام." پتے لوفج: "مو جه جاگه نست اته مم کسترون بُن تے کے خو دهک. یو بازارچه مس وے ربڻجن روغنے چوړج ار وم کسترون بن خو دهکچودے وے رد خو تويج. بعد روغن زند خو ازم اند تيزد، ايلهٽ جای تيزد اته یو روغن از وم کسترون درون اند ټس سُود.

یو نه چاست خو اک دے تے تيزد. سُود تر خو چید، یه وے ین لوفد: "ار دم درون مس یست-آ؟" یه وے ین وم کسترون گرڏښت، یو روغن اس وم کسترون بُن تے گه مس سُود ټس. بعد ډ نوست اته، دے ین گرڏه دروخښت سَت اته دے خو چاراردے لوفد: "سه اس دشید تے ژیز پتلو!" ډ سفید پے دشید، ژیزے پتلوخو یېچ ار چيد درون خو شِچ ته ژیز ار ڪھار پتلو، ات چاست خير ارم. یو لوفج: "لھک ياخ اربد یست، ماش گرڏه ته اک دے تے پېست. څښه خو چے قېچ چوړج خو بنافق. اکه سُدج، خير مٿار. خو ین اردے لوفج: "زئ ډېڅ گرڏه بین خو تبزدے تايد ام. یه وے ین چوښج وھڏين غل خابنج.

بعدین ڪھارگرڏه بین قتے پتېچ خو تيڅن. از ډ اندبن فریپت تر خو رزین چید. وھڏين چوښج ادے ڪھار وېڅ سیقد تے یت یېبن. وھڏين وے ڪھار اس ډېڅ سیقد تے زابنج خو دېڏبن تر چید. بنھب سُدج اته وھڏين چوښج دس خشروی بېړج وېڅ پے بیر ادے. لوفجين: "مهڏکن ماش رزین اند یست، مهڏکه ګڙد مه سبن. بعدین اس ڪھار اند ثير زواسچ خو چے بشنڊبن. یو وم چار چوښت ادے ار گزه

بنَخ. يو لوْفَجِي: "مائش رزین دے لھکچوْبوج بِسناورے جهت ارُود. بعدِن بِسناورے چوْبوج خو فَرِيشن اس شتایِرے بِسْخَنْخ. بعدِن وے کَش ثِير چينچ خو بِسافجن ار وے درون.

سحرکے سُت ات وېچ رزین چاست ادے وھڈپن ار ثِير درون يەخ چوْبوج. از بد اندپن وېچ زواسچ خو چوْبوجپن وېچ کَش ات تر خو بِين يېچ. بعدِن وېچ ارد فُوْبوج يے فارج پايتەخخ. وھڈپن لوْفَج: "مائش ارد ېد فارج درکار نِست." لوْفَجي: "ات چيز تمه رد پايتەخخ دھك أَم؟" وھڈپن لوْفَج: "مائش ارد يے فَز دھکبَت اته روْغۇن ات كاله. دېچ بِن وېچ ارد دھكچوْبوج خو وھڈپن از بد اند تىيَخ، سِخپن يے جاندے يم اندپن فَخ يے ريم ات يے راشت وەن. وەم ريم ارد روشت پلتتوى (палатной) فيسبِن خو تىيَن. سِبِن يے جاندے يے ڏېبۈن شِرۇم ونبِن؛ وەم ييو تىيَخ تىيزد ات ېد يىگە فاق. وەذ وەقاق شِرۇم ارد بِسْخ كِنْبِن خو تىيَن. تىيَن، تىيَن ات ېد فَز اس ماتىَر رست. خَى بِن خو بِون اردە لوْفَج: "يە مەم كَر أَم، مَبْحَوْنَج أَم." خَى يە راضى سُود، وەم فَز گَرِبِن خو يە پىيَد اته، يو چارك يادىد وە گوبنت زئىزد خو خيرت اته ارم څَقْنِيخ بِن جمع سِبِن. بِن ات پَت يِدپن، چِسِين ادے ار دېك يو گوبنت نِست. بِن لوْفَد: "مەذ څَقْنِيخ بِن دے گوبنت خوْبوج . دَد يے بق بورج زئىزد خو دے ڦيد وەم دېك بِن اند يە فِرابُود خو سُود ڏو بەھىن. از بد اند تىيَن، تىيَن ات تر خو چيد فِرهپِن.

ارھى بَنَگَے

دنیاندیر پات بناه يے با عدالت قُذچ. يے ياربى آزار نه ڏاڻچ. يے مېڭى خايىش چود به سيلے تماشايى بِنھر نِستىيزد. دم روز اندے تمامى خو بِنھر سيل چود يے چيزب دگرگونى يے نه وينت. فقط اره نفرے وينت يدے وېچ اند پے يے چيزب کار نِست.

پات بناه خو جامه يے پات بناه يے تىيَزد خو تر دېچ ارھى نفر خېز سُت. دەذ نفرپن بِن پروايى زمۇنە نه ڦَد. پات بناه يے وېچ پېپېنْخَت: "تمېت خرھنگەچ آدمپن؟" وھڈپن جواب ڏاڻچ: "مائش أَم ارھى بَنَگَے. بِنھب څَف أَم، روز تماشا كِن أَم." پات بناه پېپېنْخَتى: "تمه ند چيز هنر؟" ييو اس وېچ لۇدے: "وُز بِنھب آدم ون أَم مېڭىن وە فەم أَم." يو ېگە لۇدے: "گُد خە جقت وُز وە فەم." يو سېبۈوم لۇدے: "هر خوند زور ڭۈف خە ڦَد، وُز پے وە ندى فەرھپ أَم يو يېت سُود." ييو اس دېچ بَنَگَے بِن اند اس پات بناه يے پېپېنْخَت: "تو ند چيز هنر؟" يويے لۇد: "وُز تر بِرُوت شونج خە ڏى-م آدم اس حكمى كېن (زیداو^۲) خلاص سُود." وھڈپن لوْفَج، تو ند لپ زور هنر قُذچ.

بنھب سُت ات بَنَگَے بِن بِن خو بَنَگ ېٽد. وەم بِن تىيَزد، پات بناه مس وېچ قىتى بَنَگَے تىيَزد خو لۇدے: "خېر خو هنر شِچ اجرا كِنپت." ييو اس وېچ لۇدے: "مائش نُر دوكۇن دار اند وە دوكۇن ڏەذ أَم، وە

ند بشهند مال.” پات بناء لود：“ نى يېد بېدے سوڈ اگه تمە پات بناء خزینه خە ڏېت.” بنگے پن بن راضى سَت. تايدپن تر پات بناء خزینه. گُد درو چقت سُت ات يو بیوے لود：“ اى-را پات بناء ماش قتے.” يو ڳِگه گُد وے ڏاد خو لودے：“ پات بناء گَه لهکِبنت ماش قتے دزدے کِبنت.” پے خزینه دِفے پن فِریپت. ڦافپن ٻن ڀپت چود. ڦکبُث زر ات زپت قتے نَبنتے بن. پات بناء مِس ار خو جپکِپن طلات نقره خورد چود خو اندايدپن خو تايدپن.

اس بنھرپن تر یے دھبنت نَبنتايد خو یے ته زمينکے محله ٻن ڀپت چود، ارم ٻن دپد. ڄراوپن پِڏد، پات بناء چوبنت ڦدے وے خزینه ندے اک-دِس مال نست ڦدے دېف اند ڻه. خو بنگپن پِڏد، دھڻ ارهى نفرپن تيڙد، پات بناء ڦلابے نه ڏاد، وھڻن راحت (بنادق^۲) چود. پات بناء دم بنَبے تارک اند اندیود خو تويد. سُت تر یے جای خو پوبناکپنے ٻدھل چود، پات بناء یے پوبناکپنے پِنويد خو، ڏڻ خو تھختے نوست. سحرکے هشتاد سوار ات هشتاد بي آدم فارجے رِماد ادے سپن اس یے گوبنه یے بنھر اند یے ته زمينکے محله اند، ارهى آدم ارم، وېف انجبن، وے مال ويز ڪبن خو ڦبن.

دھڻ آدمپن ٻن سَت، وېف بنگے پن وېف مال قتے انجوقد خو زابنپن خو ڦودپن. پات بناء پِپنختے وېف. يو بیو څه لودے ڦز آدم بنَبے ندے څه ون ام، مېپن وے فهم ام، لودے：“ اک-م پات بناء ڦِگه ماش قتے ڦد.” يو بیو وے وِبِنچر کنده یے ڏاد ادے يو دِس چیز ارد لود. پات بناء رِماد：“ ڦکب سنگسار دېف ڪپت!” اما اک-اد ڦا لود：“ اى پات بناء اس خو قول مه نَړجیس. تو-ت پنهب ماش قتے ڦد.” پات بناء تر بروپن شونج ڏاد. قولے پات بناء یے ک-اد ڦد. وھڻ بنگے پن بن اس حکمے گُبن خلاص سَت.

يے-کو بنگے څه لود：“ ڦز پے ڦلف اند ڦد ام ات يو ڀپت سوڈ، پات بناء یے وے خورد خزینه دار انجوقد. يو ڳِگه یے څه لود ڦز گُد زف فهم ام، دروازه بُون سُت. يے-کو ڳِگه څه لود ڦز بنَبے ندے آدم ون ام، مېپن وے فهم ام، يو وزیر دستے راست سُت. ڦد يده ڦُود قصه یے پات بناء یے با انصاف.

خردمند موی سُفْد

يے بنھر اند یے پات بناء ڦڃج. يو پات بناء ڏاک دے خو مملکت اندير پير چارک يا ٻونک نه لهکچوچ. يو د آدم پير سُت ات يو ته وے ار چاه پِتُو داو رِمپد.

اک دے بنھر اند ڏاک یے جوونے آزاده زندگونے کِبنت. يو چاست ادے وے تھت درو پير سِد سوڈ، ات يو غِذه روز تر روز ضعيف دے سوڈ ادے بعدے چند وخت بعد ته وے تھت مِس زیداو رِمے بن.

روزا ڦُد ادے پات بناء یے عالم دے جوونے تر خو خېز ڦیو. دے ڀُدھه ٻند دے دل ارد پھلے گھرڻد
ادے مو یبن ممکن اس رویے مو تهت ڦیو. ٻِ ازبد اند خو فارج اس پَسھک اند زونڻد زین ات لجوم
دے کِبنت خو تر پُوند ڏپد.

فِراپت تر پات بناء دربار خو اس فارج تے خهفت خو دېڻد تر دے پات بناء خېز. دے پات بناء خېز
اندیر ڦید خو چے زون خو لوقد: " اه پات بناء یے عالم چیز گاہ-ی-أُم چوچ؟"

ٻِ پات بناء وے ڏست ارد انجیڻد خو سفینت وے پے خو خېز خو لوقد وے رد: " اه پُخ، تو ند تو تهت
پیر سُنج ات ٿه سُود ادے ٻُمنی تر افهبر یاس خو ارجاھ وے پٽی. ٻِ جوون ازبد اند نَبْسَتِیزد خو
غمگین ات غمگسارث تر خو چید روفون سُود. فِریپت تر خو چید ادے، وے تهت یے کنج اندے خو بُق
ڏاڌج ات پے وے نوسج. چاست ادے وے پُخ اند وے فِرُوبِن گره ڏاڌج ات اس وے پیچ زهر چکت.
لوقجے: " اه پُخ نپک قے، پات بناء یے چیز افبن تو تر خېز ڦیو؟" نا اعلاج ٻِ دے پُخ دے رد
لوقد: " اه تهت، اک دِسگه گھپ. " خى پُخ، پات بناء یے تورد راست لوقج، وُز أُمِس پیر سُت، یاس
شِج مو مِس ار وے چاه پٽے. مو ند مِس مو عمرے تا اک-ادپخ ڦُد.

ٻِ ڀُدھه ڏُد انديوج سُنج تر وِسْتَادِبِن خېز ادے تمه مورد یے گلله صندوق تتبیت. وَهُدِ وِسْتَادِبِن ڏُد یے
گلله یت ڪُشروعی صندوق وے رد تَبَنَتِبِن خو دهکبن. یو ازبد اند وم زئزد خو فیرت تر خو چید. ڏُد یک
دے خو تهت رِبیزد دے يکساله خرج قتے ارم خو، فارج تیر دے سوار کِبنت خو یئست پے یے پُسنه
دے جای کِبنت. خُبٽ یاڻد ار خو چید خو نیٺت. روزا ڦُد ادے مردم سحرث اندييزد، چسپن ار بنَخ شلوه.

وَهُدِ ڙئبنت-آ-ڙئبنت سپن خو پات بناء ره خبر ڏبن ادے اه پات بناء یے عالم ار بنَخ مئبنت نَبْتِيَخ. دے
پات بناء ره حيرونگے وَبَنَج ادے ٻِ سررے ڪُذای ڦپد. ڏُد خو اهلے خرد اردے اعلون چوچوچ ادے ڦُز
ته شِج یيوے اس تمه پِبَنَج اُم، سُت ات ٿه نه فهمپت وُز ته تمه کھل زن اُم. اک دے تیر ڦُك مردمے
پِبَنَج، یے يارب نه فهمچ.

روزا ڦُد دے ڀُدھه نوبت یاڻد. ٻِ حيرونب رست. لوقد: " اک دے دُوند مردمے نه فهمت ات وُز ته اس که
فهم اُم. ٻِ-اندیر دے تهت دے بياڻ دِد خو، ڏُد لوقد: " یست مو تهت یے چیز درباره دے فهمت. بعد
گھرڻد تر پات بناء خو لوقد: " اه پات بناء یے عالم، ٿه سُود ادے ڦو روزه وخت مورد مولت دهکبت
خو وُز دے بشهند فکر کِن اُم. " ٻِ پات بناء راضی سُود خو ڦو روزه وخت دے رد دهکبت.

ٻِ ازبد اند اندييزد خو سُود پے خو تهت خېز خو وے رد لوقد: " اه تهت، وُز اُم یت ادے آخرُون بار تو
ون اُم. یست ادے پات بناء تو کھل بِنَجِبِنَتَاوِ رِمَد ات وُز ڏگه تو نه ون اُم. " وے تهت سببے اس وے
پِبَنَجت. یو یک به یک خو تهت ارد نقلے کِبنت. لوقجے: " اه پُخ تو شِج بُمنی سه خو پات بناء ره
لوقج ادے اه پات بناء دم دریا پیچ تے چادر پَتَنَوپت. سُت ات یو شلوه اس تیر ڦپد، فهمپت یو دریا درون
نِست اته پے کوه، اگه سُت اته یو شلوه چادر پے بیر ڦپد، فهمپت یو دریا درون اند. ٻِ ڀُدھه ازبد

اندیزد خو یاڭد ار پات بناه خېز. پات بناه دے پېپنچى: "اھ جوفۇن، چەرنگ؟" يو تر پات بناه گەھرۇد خو دے خو تەت گفتە وە رد نقلە كېبت.

يو پات بناه ازېد نوکرین جمع كېبت خو وېڭ ارد چادر دەھكېبت خو وە شۇلۇھ رۇپرۇنجىقىداو رەمبەد. وەذ مىس وە گفتە تىرى كەن بېن. چىپن ادە يو شۇلۇھ اس وەم چادر بىر بېد ات، اس وەم تىر يو. وەذ اندىھىن خو يىدىن پات بناه رەدە واقعە نقلە كېبت. بېد پات بناه دے جوفۇن تر خو خېز قىيود خو لوقۇد: "ۇز باور نە كەن ام ادە اك دە فىكرە يىت تو چۈد لۇدت مورد اتە راست لۇفە دە بىز چەھى تو رد لۇد. بېد غەدە بناج ڈىرت. لوقۇد: "ھر گۇن سۇت اتە ۇز تە خو تەت ھە لۇم بېد پات بناه تەھم مو زىنت ات، ھم مو تەت. دە اقېن پات بناه رە خو منكىر كېبت. بېد پات بناھ لوقۇج اگە لوقۇسلىۋ، اگە نەنى ۇز تە شەج حاضرېت تو كەھل اس تو تەنە جدا-ى-ام. لوقۇجى: "اھ پات بناھ يە عالم، راست پەس تورد ھە لۇم، وە روزت مو تەت زىداو مو ھە رىماد، ۇز ام وە نە زىد. وە رد ام صندوق ات خەرج چۈد خو ياد ام وە بې يە پېپتە. اك دە گەھپ ام مىس اس وە پېپنخىت ات يو يە مورد لۇد. بېد پات بناھ دە رەماڭچى پەس دە داد. وە يېن فۇبىج ازم خو بە خەرسىندە يېن زىندىگە چوبىج. اس دە روزاند دەگە پات بناھ موى سەپەن زىداو نە رەماڭچى.

پات بناھ دۇختىر ات خىر شۇلۇھ

در سالھاھى سال، در وخت هاى وخت قىخ نە قىخ يە پات بناھ دۇختىر قىخ. اس خەشىرويى جەھۇن تىر اكە بىيۇت قىخ. روزا قۇد ادە وەم تەتىرى لوقۇج: "اھ رزىن تا خۇنۇدېڭىت تە تو بېچار رسە. ھە سۇد ادە شەرت نىڭ خو ماش يىبىو ارد نى يىبىو ارد تو چار ڈەم. ات دە غەھىغ ئەل دەل ارد چار چىد اچىت نە قۇچ. بېد پات بناھ دۇختىر نا اعلاج تر خو تەت گەھرۇد خو لوقۇد: "اھ تەت تو شەج يە مون مو مەسىت رېبە خو تەمۈمىز جوفۇنپىنى بىنھەر ارد اعلۇن كە خو دەپن ھەر چىدۇم وېقى اند ھەر چىز ھەنر ھە قېد مورد نېبىنۇن ڈېن. سۇت اتە ھەر چىدۇم وېقى اند وېقى ھەنر مورد خوش ھە ياڭد ۇز تە خو مون وە رد دەك ام ات تو اك وە جوفۇن ارد مو ڈەم.

بېد پات بناھ اس ۋىكى مەلکەتىپن دەھنەمندەخېل جمع كېبت خو قىرت تر خو رزىن خېز. يىبىو اس وېقى جوفۇنپىن ياڭد وە ھېمپىن قىيسىچىن ات ناخچىر تىرى دروا پاڭ وېڭد، بېگە يىند يە چىز گە ھەنر. كوتاھ يە مختصر انجەھىف ام ادە دەھە جوفۇنپىن بېن يە ياربى دە ارد خوش نە يەت.

دەم تەت ازېد اند گەھرۇد تر دە خو لوقۇد: "اھ رزىن، فىكرە يىت چۈدا؟" لوقۇجى: "اے تەت، سۇت اتە اك-و آدم خىر شۇلۇھ مورد قىرت، ۇز تە اك وە رد چار كەن ام. ازېد اندىر دەھە جوفۇنپىن خو كەھل ار خو بىر ڈېن خو تېپىن.

اک-اد اند یے جوْن مرد انديزد خو پس خيرشلوه و م غهخ ارد روْن سُود. يو انديزد خو تيزد اته و م غهخ ارد يو خوش ياذد.

القصه، دے در مابين لپت سالپن نوجيسپن ات وے غده درک غل نست. ېد غهخ به امېڈے وے هر روز تر باغ ياذد ات نود. يه اک دوند نود ادے اس و م يوبشكين اند قول به وجود ياذد ات اما اس و م خسمونج درکث نست.

بای ات کم بغل

بے قشلاق اندير بے باي خو ارهى بون قتير زندگے چوْرچ. اته دے باي اندير دے همسايه بے کم بغلې بېچاره ڦڻج. يو کم بغلک دڻ خو بون قتير اچې ڏند نه چوْرچ اته يد باي هر روز خو بون پن قتير ڏند کښت. اک دس مېث نست ادے دهڻ به بشنهنديه يې دم روز نړحهمبن. يو باي ده فکرے کښت ادے، چيز ارد اس دے کم بغل چيد درون اند دايمېث شينتاو اته، مو چيد اند دايمېث ڏند ات نيوداو. دے سبب کو چيز ڦېد. آخر، دولت اس دے ند موند بیدے دے. ېد بر مو لپت بېچاره، اک دے حالت قتے گه قا دے يت دے بون شينتاو هر مېث بر فلک.

دڻ يې ڦېگه ېد دے خو همسايه تر خو خېز قيود خو لوْقد: ”چيز ارد دايمېث اس تو چيد درون اند شينتاو آواز نېښتنيزد؟ ايج روز ام نه بندچ ادے تا-ت تو بون (تو يې تو بون) ڏند کښت. وُز فی-م هر روز خو بون پن قتير ڏند ام. نه فهم ام ادے وېڅ ارد چيز نه فراپت. اته تو شج مورد لوْف وُز څرهنگ کن ام ادے تو جناو زندگے کن ام.“ يو کم بغلکے ڏل لوقج: ”مات مو بون ته خو بازيچه قتير بازى ام ات تا رخېخ شهند ام.“

يو باي ده و م ېگه مېث انديزد خو سُود تر بازار. ازم اندير يو ارهى دونه بازيچه زند خو به خوشې تر خو چيد ياذد ادے وُز ات مو بون پن ته مس شج دګه مېڅ بازيچه يېن قتير بازى ام ات، ڏند ته دګه نه کن ام. وهڏ وے بون پن چسبن ادے وېڅ چارجه هر چيز څه-ت يېت. وهڏ وے ګرګونبه جعم سين ات يو لوْقد: ”اه بون پن، وُز ام تمه رد بازيچه يېن ټوْرچ. شج يېپت بازے کن ام.“ بعد از بد اند دېڅ بازيچه يېن زوئند خو ټيوے دېڅ ارد بهيش کښت. ده دے بون دېڅ خو بازيچه يېن چسبن خو، و م ټيو ارد دېپست ادے و م بازيچه بي زېب ات، و م ابيان اند څشروی، مم ارد قا دېپست ادے و م بازيچه بي زېب ات و م ېگه يند څشروی. از بد اند اره ټير اندخين خو دے خو چارتے در ڏئے پن ادے چيز ارد ات و م ارد څشروی دے بازيچه ټوْرچت مو رد نی؛ کوتاه یې مختصر، انجهڻ ام ادے دے خو چارپن خو مابين ارد وېډج خو چونونبن دے عذاب چوْرچ.

ٻـِ از پـِ داند انـِ دـِيزـِ خــو لــوقــدــ: "لــهــڪــتــ موــ، وــُزــ ســامــ وــےــ پــدرــ نــعــلــتــ اــرــدــ وــےــ بــهــبــنــ دــهــكــ أــمــ. يــوــ خــُـبــ پــونــدــےــ مــورــدــ لــوــدــ اــدــےــ قــرــيــبــ موــ نــايــپــنــ شــيــتاــ چــوــبــرــجــتــ."

ٻـِ باــيــ اــزــ پــ دــ اــنــدــ ٻــيــگــهــ غــلــلــهــ مــاــبــ زــنــزــدــ خــوــ يــاــڻــدــ ٻــےــ وــےــ كــمــ بــغــلــ دــفــقــےــ يــنــدــ اــدــءــ تــرــمــ غــلــ شــيــنــتــ-آــشــيــنــتــ. دــفــقــےــ ڦــيــدــ بــهــرــ خــوــ دــېــڏــدــ تــرــمــ، يــوــ كــمــ بــغــلــ اــتــ وــےــ ٻــنــ ٻــنــ غــلــ نــئــخــ تــےــ نــيــســخــ اــتــهــ خــوــ پــُـحــڪــ قــتــيــرــ شــهــنــدــنــ. يــوــ دــڏــ يــاــڻــدــ تــرــ وــےــ كــمــ بــغــلــ خــبــزــ خــوــ لــوقــدــ: "توــتــ چــيــزــ اــرــدــ موــ باــزــيــچــهــ زــيــبــتــاــوــ رــمــادــ؟ دــوــنــدــ گــهــ فــُـذــجــتــ موــ ٻــنــبــنــ ٻــنــ موــ لــقــمــ يــيــ خــومــ چــوــبــرــجــتــ. يــوــ كــمــ بــغــلــ دــڏــ شــوــنــجــ ڏــاــڻــجــ خــوــ لــوقــجــ: "اــيــ بــيــ وــفاــ، وــُـزــ أــمــ توــرــدــ نــهــ لــوــدــ اــدــءــ توــ ســهــ خــوــ ٻــنــبــنــ اــرــدــ باــزــيــچــهــ خــرــيــتــ ڪــنــ. اــتــهــ وــُـزــ أــمــ لــوــدــ اــدــءــ مــاتــ موــ ٻــنــ تــهــ خــوــ باــزــيــچــهــ قــتــےــ باــزــىــ أــمــ. يــمــ کــوــدــ ٻــيــمــ موــ پــرــانــدــ ٿــهــ، يــمــ مــأــشــ باــزــيــچــهــ. مــأــشــ شــيــنــتــاــوــ هــرــ رــوزــ مــســ قــتــيــرــ."

ٻـِ باــيــ دــ ڏــ خــوــ ڪــهــلــ ڏــيــدــ اــرــ خــوــ بــيرــ خــوــ قــرارــ بــثــ اــزــ پــ دــ اــنــدــ انــِ دــِيزــ خـــوــ تـــيــزــ تـــرــ خـــوــ چــيــدــ.